

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

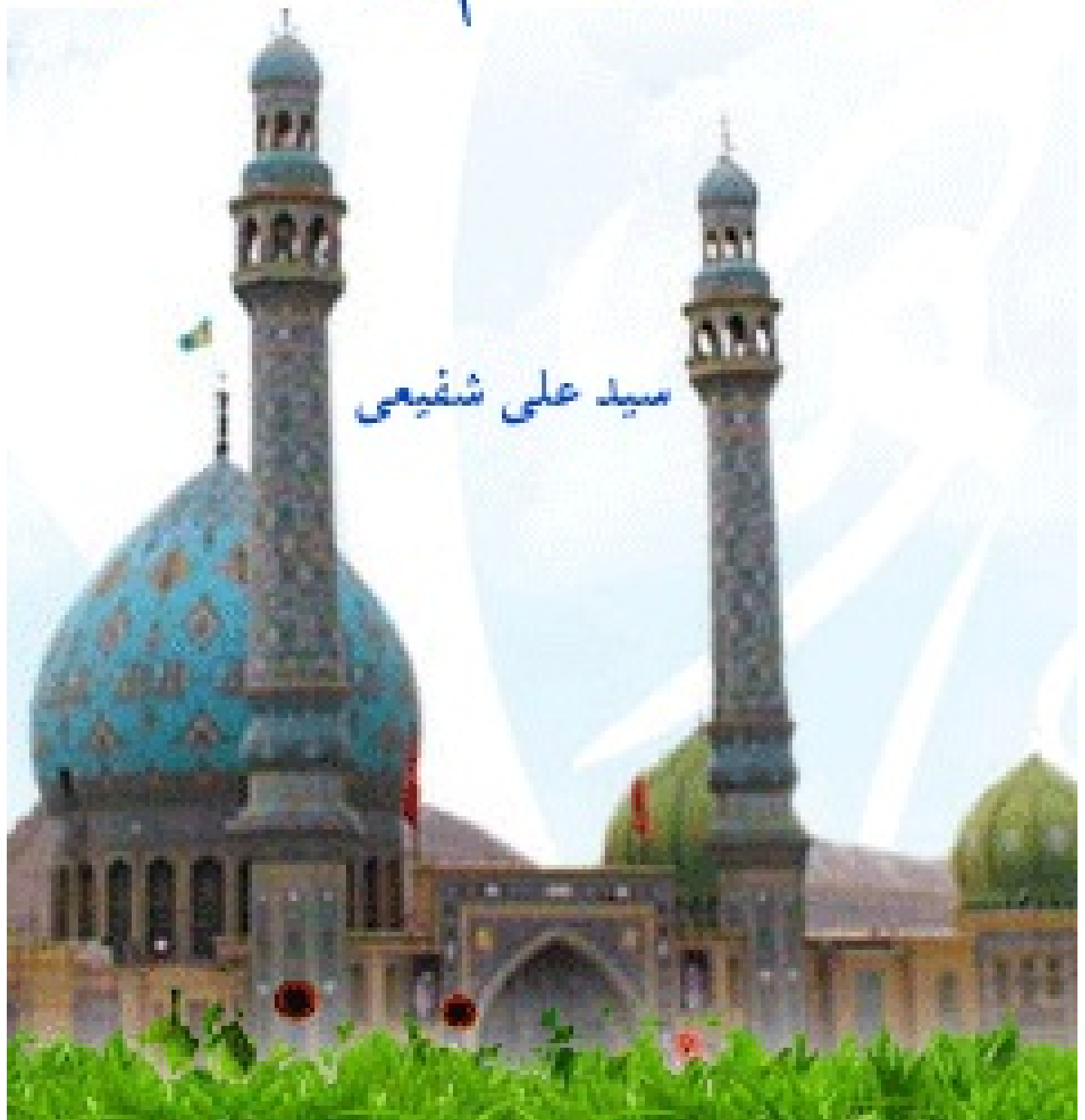

عمران
علیه السلام

www. **Ghaemiyeh** .com
www. **Ghaemiyeh** .org
www. **Ghaemiyeh** .net
www. **Ghaemiyeh** .ir

دعای امام زمان (عج) و دعای برای امام زمان (عج)

سید علی شفیعی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

دعای امام زمان ، و دعا برای امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف)

نویسنده:

علی شفیعی

ناشر چاپی:

مجهول (بی جا ، بی نا)

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۷	دعای امام زمان (عج) و دعا برای امام زمان (عج)
۷	مشخصات کتاب
۷	برخی از انواع دعا
۷	دعای ندبه
۱۵	دعای عهد
۱۷	دعای توسل
۲۰	دعای فرج
۲۰	دعای آل یاسین
۲۳	دعای اللهم عرفنی نفسک
۲۳	زمانهای دعا
۲۳	شب جمعه
۲۴	روز جمعه
۳۴	شب قدر
۳۵	روز عاشورا
۴۵	دوشنبه و پنجشنبه
۴۶	شب و روز نیمه شعبان
۴۷	روز نوروز
۴۸	هنگام غم و اندوه
۴۹	بعد از ذکر مصیبت امام حسین
۵۰	هنگام غروب آفتاب
۵۱	عید فطر
۵۲	عید قربان
۵۳	آثار دعا

۵۳	تعییل در فرج
۵۵	زیادی نعمت
۵۷	اداء اجر رسالت
۵۷	آمزش گناهان
۵۸	دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش
۶۰	تشریف به دیدار حضرت در خواب یا بیداری
۶۱	طول عمر
۶۲	درباره مرکز

مشخصات کتاب

نویسنده: سید علی شفیعی

ناشر: سید علی شفیعی

برخی از انواع دعا

دعای ندبه

یکی از مشهورترین دعاهایی که همواره بسیاری از مؤمنان و دلباختگان حضرت بقیه الله ارواحنا فداه اصرار بر خواندن آن دارند دعای ندبه است چرا که طبق حدیث وارد شده در مورد این دعا، خواندن آن در چهار عید غدیر، قربان، فطر و روز جمعه مستحب است. که البته برای روا شدن حوائج نیز مؤثر می باشد. در ارتباط با سند این دعا سید جلیل، صاحب مناقب و مفاخر «سید رضی الدین علی بن طاووس (قدس سره)» که از اعلام قرن هفتم هجری و از رجال بزرگ شیعه و در علم ورع و زهد و عبادت معروف و با اطلاع از کتب و تصانیف بوده، در کتاب مستطاب اقبال (ص ۲۹۵ ۲۹۹) و همچنین در کتاب مصباح الزائر فصل هفتم و نیز شیخ جلیل «محمد بن جعفر بن علی بن مشهدی حائری» از اعلام قرن ششم در کتاب مزار معروف به «مزار محمد بن مشهدی» که علامه مجلسی آنرا «مزار کبیر» نامیده (دعا صد و هفتم) نقل کرده اند و همچنین در مزار قدیم که ظاهراً از تألیفات «قطب راوندی» است نیز نقل شده است. و نقل دعا در مثل هر یک از این سه کتاب دلیل این است که این شخصیت های بزرگ و متبحر و حدیث شناس این دعا را معتبر شناخته اند. اما متن این دعا این است: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَ صَلَّى اللَّهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّهِ وَ آلِهِ وَ سَلَّمَ تَسْلِيمًا اللَّهُمَّ لِمَكَ الْحَمْدُ عَلَى مَا جَرَى بِهِ قَضَاؤُكَ فِي أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ اسْتَخْلَصْتَهُمْ لِنَفْسِكَ وَ دِينِكَ إِذْ اخْتَرْتَ لَهُمْ جَزِيلَ مَا عِنْدَكَ مِنَ النِّعَمِ الْمُقِيمِ الَّذِي

لَا زَوَالَ لَهُ وَلَا اضْمِحْلَالَ بَعِيدٍ أَنْ شَرَطْتَ عَلَيْهِمُ الزُّهَيْدَ فِي دَرَجَاتِ هَذِهِ الدُّنْيَا الدِّيَّةِ وَزُخْرُفِهَا وَزِبْرَجِهَا فَشَرَطُوا لَكَ ذَلِكَ وَ
عَلِمْتَ مِنْهُمْ الْوَفَاءَ بِهِ فَقَبِلْتَهُمْ وَقَرَّبْتَهُمْ وَقَدَّمْتَ لَهُمُ الذُّكْرَ الْعَلِيَّ وَ الشَّيْءَ الْجَلِيَّ وَ أَهْبَطْتَ عَلَيْهِمْ مَلَائِكَتَكَ وَ كَرَّمْتَهُمْ بِوَحْيِكَ وَ
رَفَدْتَهُمْ بِعِلْمِكَ وَ جَعَلْتَهُمُ الذَّرِيعَةَ [الذَّرَائِعَ] إِلَيْكَ وَ الْوَسِيلَةَ إِلَى رِضْوَانِكَ فَبَعْضُ أَسِيكَتَهُ جَنَّتَكَ إِلَى أَنْ أَخْرَجْتَهُ مِنْهَا وَ بَعْضُ
حَمَلْتَهُ فِي فُلِكَكَ وَ نَجَّيْتَهُ وَ [مَعَ] مَنْ آمَنَ مَعَهُ مِنَ الْهَالِكَةِ بِرَحْمَتِكَ وَ بَعْضُ اتَّخَذْتَهُ لِنَفْسِكَ خَلِيلًا- وَ سَأَلَمَكَ لِسَانَ صِدْقٍ فِي
الْأَخْرَيْنَ فَأَجَبْتَهُ وَ جَعَلْتَ ذَلِكَ عَلِيًّا وَ بَعْضُ كَلَّمْتَهُ مِنْ شَجَرِهِ تَكْلِيمًا وَ جَعَلْتَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ رِذَاءً وَ وَزِيرًا وَ بَعْضُ أَوْلَعْتَهُ مِنْ غَيْرِ
أَبٍ وَ آتَيْتَهُ الْبَيِّنَاتِ وَ أَيْدَتُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ كُفْلٌ [وَ كَلًّا] شَرَعْتَ لَهُ شَرِيعَةً وَ نَهَجْتَ لَهُ مِنْهَا جَا وَ تَخَيَّرْتَ لَهُ أَوْصِيَاءَ [أَوْصِيَاءَهُ]
مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ [مُسْتَحْفَظًا بَعْدَ مُسْتَحْفَظٍ] مِنْ مَدَّةٍ إِلَى مَدَّةٍ إِقَامَةً لِدِينِكَ وَ حُجَّةً عَلَى عِبَادِكَ وَ لَيْلًا يَزُولُ الْحَقُّ عَنْ مَقَرِّهِ
وَ يَغْلِبُ الْبَاطِلُ عَلَى أَهْلِهِ وَ لَا- [لَيْلًا] يَقُولُ أَحَدٌ لَوْ لَا أُرْسِلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا مُنْذِرًا وَ أَقَمْتَ لَنَا عِلْمًا هَادِيًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ
نَذَلَّ وَ نَخْزَى إِلَى أَنْ انْتَهَيْتَ بِالْأَمْرِ إِلَى حَبِيبِكَ وَ نَجِيبِكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فَكَانَ كَمَا انْتَجَبْتَهُ سَيِّدًا مَنْ خَلَقْتَهُ وَ صَيَّفُوهُ
مِنْ اضْطِطْفَيْتَهُ وَ أَفْضَلَ مِنْ اجْتَبَيْتَهُ وَ أَكْرَمَ مِنْ اعْتَمَدْتَهُ قَدَّمْتَهُ عَلَى أَنْبِيَائِكَ وَ بَعَثْتَهُ إِلَى الثَّقَلَيْنِ مِنْ عِبَادِكَ وَ أَوْطَأْتَهُ مَشَارِقَكَ وَ
مَغَارِبَكَ وَ سَخَّرْتَ لَهُ الْبِرَاقَ وَ عَرَّجْتَ بِرُوحِهِ [بِهِ] إِلَى سَمَائِكَ وَ أَوْدَعْتَهُ عِلْمَ مَا كَانَ وَ مَا يَكُونُ إِلَى

انْقِضَاءِ خَلْقِكَ ثُمَّ نَصَرْتَهُ بِالرُّعْبِ وَحَفَفْتَهُ بِجَبْرَيْئِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَ الْمُسَوِّمِينَ مِنْ مَلَائِكَتِكَ وَ وَعَدْتَهُ أَنْ تُظْهِرَ دِينَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ
وَ لَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ وَ ذَلِكَ بَعْدَ أَنْ بَوَّأْتَهُ مَبُوءًا صِدْقٍ مِنْ أَهْلِهِ وَ جَعَلْتَ لَهُ وَ لَهُمْ أَوَّلَ بَيْتٍ وَضَعْتَ لِلنَّاسِ لِلَّذِي بَيْنَكَ مُبَارَكًا وَ هُدًى
لِلْعَالَمِينَ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَ قُلْتَ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَ يُطَهِّرَكُمْ
تَطْهِيرًا ثُمَّ جَعَلْتَ أَجْرَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَ آلِهِ مَوَدَّتَهُمْ فِي كِتَابِكَ فَقُلْتَ قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي الْقُرْبَى وَ قُلْتَ
مِمَّا سَأَلْتَكُمْ مِنْ أَجْرِ فَهُوَ لَكُمْ وَ قُلْتَ مِمَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِلَّا مِنْ شَاءِ أَنْ يَتَّخِذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا فَكَانُوا هُمْ السَّبِيلَ إِلَيْكَ وَ
الْمَسِيلَ إِلَيْكَ إِلَىٰ رِضْوَانِكَ فَلَمَّا انْقَضَتْ أَيَّامُهُ أَقَامَ وَلِيُّهُ عَلِيُّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا هَادِيًا إِذْ كَانَ هُوَ الْمُنْدِرَ وَ لِكُلِّ
قَوْمٍ هَادٍ فَقَالَ وَ الْمَلَأُ أَمَامَهُ مَنْ كُنْتُ مَوْلَاهُ فَعَلِيٌّ مَوْلَاهُ اللَّهُمَّ وَالِ مَنْ وَالَاهُ وَ عَادِ مَنْ عَادَاهُ وَ انصُرْ مَنْ نَصَرَهُ وَ اخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ وَ
قَالَ مَنْ كُنْتُ أَنَا نَبِيُّهُ فَعَلِيٌّ أَمِيرُهُ وَ قَالَ أَنَا وَ عَلِيٌّ مِنْ شَجَرَةٍ وَاحِدَةٍ وَ سَائِرُ النَّاسِ مِنْ شَجَرَتَيْنِ وَ أَحَلَّهُ مَحَلَّ هَارُونَ مِنْ مُوسَى
فَقَالَ لَهُ أَنْتَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى إِلَّا أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي وَ زَوْجُهُ ابْنَتُهُ سَيِّدَةُ الْعَالَمِينَ وَ أَحَلَّ لَهُ مِنْ مَسْجِدِهِ مَا حَلَّ لَهُ وَ
سَيِّدَ الْأَبْوَابِ إِلَّا بَابَهُ ثُمَّ أَوْدَعَهُ عِلْمَهُ وَ حِكْمَتَهُ فَقَالَ أَنَا مَدِينَةُ الْعِلْمِ وَ عَلِيٌّ بَابُهَا فَمَنْ أَرَادَ الْمَدِينَةَ وَ الْحِكْمَةَ فَلْيَأْتِهَا مِنْ بَابِهَا ثُمَّ قَالَ
أَنْتَ

أَخِي وَ وَصِيِّي وَ وَارِثِي لِحَمِيكَ مِنْ لِحْمِي وَ دَمِّكَ مِنْ دَمِي وَ سَلْمُكَ سَلْمِي وَ حَرْبُكَ حَرْبِي وَ الْإِيْمَانُ مُخَالِطٌ لِحَمِّكَ وَ دَمِّكَ
كَمَّا خَالَطَ لِحْمِي وَ دَمِي وَ أَنْتَ غَدَا عَلَى الْحَوْضِ خَلِيفَتِي وَ أَنْتَ تَقْضِي دِينِي وَ تُنْجِزُ عِدَاتِي وَ شِيعَتُكَ عَلَى مَنَابِرٍ مِنْ نُورِ مُبِيضَةٍ
وَ جُوهُهُمْ حَوْلِي فِي الْجَنَّةِ وَ هُمْ جِيرَانِي وَ لَوْلَا أَنْتَ يَا عَلِيُّ لَمْ يُعْرِفِ الْمُؤْمِنُونَ بَعْدِي وَ كَانَ بَعْدَهُ هُدًى مِنَ الضَّلَالِ وَ نُورًا مِنَ
الْعَمَى وَ حَبْلَ اللَّهِ الْمَتِينِ وَ صِرَاطَهُ الْمُسْتَقِيمَ لَا يُسْبَقُ بِقَرَابَةِ فِي رَحْمٍ وَ لَا بِسَابِقِهِ فِي دِينٍ وَ لَا يُلْحَقُ فِي مَنْقَبِهِ مِنْ مَنَاقِبِهِ يَحْدُو حُدُ
الرَّسُولِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمَا وَ آلِهِمَا وَ يُقَاتِلُ عَلَى التَّأْوِيلِ وَ لَا تَأْخُذُهُ فِي اللَّهِ لَوْمَةٌ لَائِمٌ قَدْ وَتَرَ فِيهِ صِدْقَ نَادِيدِ الْعَرَبِ وَ قَتَلَ أَبْطَالَهُمْ وَ
نَاوَشَ [نَاهَشَ] ذُؤَبَانَهُمْ فَأَوْدَعَ قُلُوبَهُمْ أَحْقَادًا بِدِرِّيَّةٍ وَ خَيْبِرِيَّةٍ وَ حُنَيْنِيَّةٍ وَ غَيْرَهُنَّ فَأَضْبَتْ [فَأَصَبَتْ] [فَأَصَبَتْ] عَلَى عِدَاوَتِهِ وَ أَكْبَتْ
عَلَى مُنَايَدَتِهِ حَتَّى قَتَلَ النَّاكِثِينَ وَ الْقَاسِطِينَ وَ الْمَارِقِينَ وَ لَمَّا قَضَى نَحْبَهُ وَ قَتَلَهُ أَشَقَى [الْأَشَقِيَاءُ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَ الْآخِرِينَ] الْآخِرِينَ
يَتَّبِعُ أَشَقَى الْأَوَّلِينَ لَمْ يُمْتَثَلْ أَمْرُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ فِي الْهَادِينَ بَعْدَ الْهَادِينَ وَ الْأُمَّةُ مُصَدِّقَةٌ عَلَى مَقْتِهِ مُجْتَمِعَةٌ عَلَى
قَطِيعِهِ رَحِمَهُ وَ إِقْصَاءِ وَ لَدِهِ إِلَّا الْقَلِيلَ مِمَّنْ وَفَى لِرِعَايَةِ الْحَقِّ فِيهِمْ فَفُتِلَ مَنْ قُتِلَ وَ سُبِيَ مَنْ سُبِيَ وَ أُفْصِي مَنْ أُفْصِيَ وَ جَرَى
الْقَضَاءُ لَهُمْ بِمَا يُرْجَى لَهُ حُسْنُ الْمَثُوبَةِ إِذْ كَانَتْ الْأَرْضُ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَ الْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ وَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ
رَبِّنَا لَمَفْعُولًا وَ لَنْ يُخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ

فَعَلَى الْأَطَائِبِ مِنْ أَهْلِ بَيْتِ مُحَمَّدٍ وَعَلَى صِلَى اللَّهِ عَلَيْهِمَا وَآلِهِمَا فَلْيَبْكِيكَ الْبَاكُونَ وَإِيَّاهُمْ فَلْيَنْدُبِ النَّادِبُونَ وَلِيْمَثْلِهِمْ فَلْيَتَذَرَفِ
[فَلْتُدْرَأَ] الدُّمُوعُ وَيُضَيَّرُخِ الصَّارِخُونَ وَيَضْحَكُ [يَضْحَكُ] الضَّاحِكُونَ وَيَعْبُجُ [يَعْبُجُ] الْعَاجُونَ أَيْنَ الْحَسَنِ أَيْنَ الْحُسَيْنِ أَيْنَ أَبْنَاءِ الْحُسَيْنِ
صَالِحٍ بَعْدَ صَالِحٍ وَصَادِقٍ بَعْدَ صَادِقٍ أَيْنَ السَّبِيلِ بَعْدَ السَّبِيلِ أَيْنَ الْخَيْرِ بَعْدَ الْخَيْرِ أَيْنَ الشُّمُوسِ الطَّالِعَةِ أَيْنَ الْأَقْمَارِ الْمُنِيرَةِ أَيْنَ
الْأَنْجُمِ الزَّاهِرَةِ أَيْنَ أَعْلَامِ الدِّينِ وَقَوَاعِدِ الْعِلْمِ أَيْنَ بَقِيَّةِ اللَّهِ الَّتِي لَا تَخْلُو مِنَ الْعَتَرَةِ الْهَادِيَةِ أَيْنَ الْمَعْدُ لِقَطْعِ دَابِرِ الظَّلْمَةِ أَيْنَ الْمُتَنْظِرِ
لِقَامَةِ الْأَمْتِ وَالْعُوجِ أَيْنَ الْمُزْتَجِحِ لِإِزَالَةِ الْجُورِ وَالْعِدْوَانِ أَيْنَ الْمِدْخَرِ لِتَجْدِيدِ الْفَرَائِضِ وَالسُّنَنِ أَيْنَ الْمُتَخَيَّرِ [الْمُتَّخِذِ] لِإِعَادَةِ
الْمِلَّةِ وَالشَّرِيعَةِ أَيْنَ الْمُؤَمَّلِ لِاحْتِيَاءِ الْكِتَابِ وَحُدُودِهِ أَيْنَ مُحْيِي مَعَالِمِ الدِّينِ وَ أَهْلِهِ أَيْنَ قَاصِمِ شَوْكَةِ الْمُعْتَدِينَ أَيْنَ هَادِمِ أُبَيْتِهِ
الشُّرْكَ وَ النِّفَاقِ أَيْنَ مُبِيدِ أَهْلِ الْفُسُوقِ وَالْعِصْيَانِ وَالطُّغْيَانِ أَيْنَ حَاصِمِ فُرُوعِ الْغَيِّ وَالشَّقَاقِ [النِّفَاقِ] أَيْنَ طَامِسِ آثَارِ الزُّبُغِ وَ
الْأَهْوَاءِ أَيْنَ قَاطِعِ حَبَائِلِ الْكُذْبِ [الْكُذْبِ] وَالْإِفْتِرَاءِ أَيْنَ مُبِيدِ الْعُتَاهِ وَالْمَرَدَةِ أَيْنَ مُسْتَأْصِلِ أَهْلِ الْعِنَادِ وَ التَّضَلُّلِ وَالْإِلْحَادِ أَيْنَ
مُعْزِ الْأَوْلِيَاءِ وَ مِيدِلِ الْأَعْمِدَاءِ أَيْنَ حِرَامِعِ الْكَلِمَةِ [الْكَلِمِ] عَلَى التَّقْوَى أَيْنَ بِيَابِ اللَّهِ الَّتِي مِنْهُ يُؤْتَى أَيْنَ وَجْهِ اللَّهِ الَّتِي إِلَيْهِ يَتَوَجَّهُ
الْأَوْلِيَاءُ أَيْنَ السَّبَبِ الْمُتَّصِلِ بَيْنَ الْأَرْضِ وَالسَّمَاءِ أَيْنَ صَاحِبِ يَوْمِ الْفَتْحِ وَ نَاشِرِ رَايَةِ الْهُدَى أَيْنَ مُؤَلِّفِ شَمْلِ الصَّلَاحِ وَالرِّضَا أَيْنَ
الطَّالِبِ بِدُحُولِ الْأَنْبِيَاءِ وَ أَبْنَاءِ الْأَنْبِيَاءِ أَيْنَ الطَّالِبِ [الْمُطَالِبِ] بِدَمِ الْمَقْتُولِ بِكَرْبَلَاءَ أَيْنَ الْمَنْصُورِ عَلَى مَنْ اعْتَدَى عَلَيْهِ وَ افْتَرَى أَيْنَ
الْمُضْطَّرِّ الَّتِي يُجَابُ إِذَا دَعَا أَيْنَ صَدْرِ الْخَلَائِقِ [الْخَلَائِقِ] ذُو الْبِرِّ وَ التَّقْوَى

أَيُّ ابْنِ النَّبِيِّ الْمُضِيَّ طَفَى وَ ابْنِ عَلِيٍّ الْمُرْتَضَى وَ ابْنِ خَدِيجَةَ الْغُرَاءِ وَ ابْنَ فَاطِمَةَ الْكُبْرَى بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي وَ نَفْسِي لَكَ الْوَقَاءُ وَ
الْحَمَى يَا ابْنَ السَّادَةِ الْمُقَرَّبِينَ يَا ابْنَ النُّجَبَاءِ الْأَكْرَمِينَ يَا ابْنَ الْهُدَاهِ الْمُهَيَّدِينَ [الْمُهَيَّدِينَ] يَا ابْنَ الْخَيْرِ الْمُهَيَّدِينَ يَا ابْنَ الْغَطَارِفِ
الْأَنْجَبِينَ يَا ابْنَ الْأَطَائِبِ الْمُطَهَّرِينَ [الْمُسَيِّطَهَّرِينَ] يَا ابْنَ الْخَضَارِمِ الْمُتَّجِبِينَ يَا ابْنَ الْقَمَاقِمِ الْأَكْرَمِينَ [الْأَكْبَرِينَ] يَا ابْنَ الْبُدُورِ
الْمُنِيرِ يَا ابْنَ السُّرُجِ الْمُضِيَّ بِئِهِ يَا ابْنَ الشُّهْبِ الثَّاقِبِ يَا ابْنَ الْأَنْجَمِ الزَّاهِرِ يَا ابْنَ السُّبُلِ الْوَاضِحِ يَا ابْنَ الْأَعْلَامِ اللَّائِحِ يَا ابْنَ الْعُلُومِ
الْكَامِلِ يَا ابْنَ السُّنَنِ الْمَشْهُورِ يَا ابْنَ الْمَعَالِمِ الْمَأْثُورِ يَا ابْنَ الْمُعْجَزَاتِ الْمَوْجُودِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ الْمَشْهُودِ [الْمَشْهُورِ] يَا ابْنَ
الصُّرَاطِ الْمُسَيِّتِ يَا ابْنَ النَّبِيِّ الْعَظِيمِ يَا ابْنَ مَنْ هُوَ فِي أُمَّ الْكِتَابِ لَعَدَى اللَّهُ عَلَيَّ حَكِيمٌ يَا ابْنَ الْآيَاتِ وَ الْبَيِّنَاتِ يَا ابْنَ الدَّلَائِلِ
الظَّاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْبَرَاهِينِ الْوَاضِحَاتِ الْبَاهِرَاتِ يَا ابْنَ الْحُجُجِ الْبَالِغَاتِ يَا ابْنَ النَّعَمِ السَّابِغَاتِ يَا ابْنَ طِهٍ وَ الْمُحْكَمَاتِ يَا ابْنَ يَسٍ وَ
الذَّارِيَاتِ يَا ابْنَ الطُّورِ وَ الْعَادِيَاتِ يَا ابْنَ مَنْ دَنَا فَتَدَلَّى فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى دُنُوًّا وَ اقْتَرَابًا مِنَ الْعَلِيِّ الْأَعْلَى لَيْتَ شِعْرِي أَيْنَ
اسْتَقَرَّتْ بِحُكِّ النَّوَى بَيْلٌ أَى أَرْضٍ تُقْلُكَ أَوْ تُرَى أَوْ بَرَضَوَى أَوْ غَيْرَهَا أَمْ ذِي طُوًى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ أَرَى الْخَلْقَ وَ لَا تُرَى وَ لَا أَسْمَعُ
[أَسْمَعُ] لَكَ حَسِيسًا وَ لَا نَجْوَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ تُحِيطَ بِكَ دُونِي [لَا تُحِيطُ بِى دُونِكَ] الْبَلَوَى وَ لَا يَنَالُكَ مِنِّي ضَجِيجٌ وَ لَا شَكْوَى
بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ مُعَيَّبٍ لَمْ يَخُلْ مِنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَازِحٍ مَا نَزَحَ [يَنْزَحُ] عَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ أُمَّتِيهِ شَائِقٌ يَتَمَنَّى مِنْ مُؤْمِنٍ

وَمُؤْمِنَهُ ذَكَرًا فَحَنَّا بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ عَقِيدِ عَزٍّ لَا يُسَامَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ أَثِيلِ مَجْدٍ لَا يُجَارَى [يُحَادَى] بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ تِلَادٍ نَعَمٍ لَا تُضَاهَى بِنَفْسِي أَنْتَ مِنْ نَصِيفِ شَرَفٍ لَا يُسَاوَى إِلَى مَتَى أَحَارُ [أَجَارُ] فِيكَ يَا مَوْلَايَ وَإِلَى مَتَى وَ أَيْ خِطَابٍ أَصْفُ فِيكَ وَ أَيْ نَجْوَى عَزِيزٍ عَلَيَّ أَنْ أُحِبَّابَ دُونِكَ وَ [أَوْ] أَنَاغَى عَزِيزٍ عَلَيَّ أَنْ أُبْكِيكَ وَ يَخْذُكَ الْوَرَى عَزِيزٌ عَلَيَّ أَنْ يَجْرِيَ عَلَيْكَ دُونَهُمْ مَا جَرَى هَلْ مِنْ مُعِينٍ فَأُطِيلَ مَعَهُ الْعَوِيلَ وَ الْبُكَاءَ هَلْ مِنْ جَزُوعٍ فَأُسَاعِدُ جَزَعَهُ إِذَا خَلَا هَلْ قَدِيتُ عَيْنٌ فَسَاعِدْتَهَا عَيْنِي عَلَى الْقَدَى هَيْلُ إِلَيْكَ يَا ابْنَ أَحْمَدٍ سَبِيلُ فَتَلْقَى هَيْلُ يَتَّصِلُ يَوْمَنَا مِنْكَ بَعْدَهُ [بِعَدِهِ] فَحِطَى مَتَى نَرِدُ مَنَاهَلَكَ الرَّوِيَّةَ فَنَزْوِي مَتَى نَنْتَقِعُ مِنْ عَذْبِ مَائِكَ فَقَدْ طَالَ الصَّدَى مَتَى نُغَادِيكَ وَ نُرَاوِحُكَ فَتَقَرَّ عَيْنَا [فَتَقَرَّ عُيُونُنَا] مَتَى تَرَانَا [وَ] نَرَاكَ وَ قَدْ نَشَرْتَ لَوَاءَ النَّصِيرِ تُرَى أَ تَرَانَا نَحْفُ بِكَ وَ أَنْتَ تَوْمُ الْمَلَا وَ قَدْ مَلَأْتَ الْأَرْضَ عَيْدًا وَ أَذَقْتَ أَعْدَاءَكَ هَوَانًا وَ عِقَابًا وَ أَبْرَزْتَ الْعُتَاةَ وَ جَحَدَهُ الْحَقُّ وَ قَطَعْتَ دَابِرَ الْمُتَكَبِّرِينَ وَ اجْتَشَشْتَ أَصْوَالَ الظَّالِمِينَ وَ نَحْنُ نَقُولُ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ اللَّهُمَّ أَنْتَ كَشَّافُ الْكُرْبِ وَ الْبَلْوَى وَ إِلَيْكَ أَسْتَعْدِي فَعِنْدَكَ الْعَيْدُ وَ أَنْتَ رَبُّ الْآخِرَةِ وَ الدُّنْيَا [الأولى] فَأَعِثْ يَا غِيَاثَ الْمُسْتَغِيثِينَ عَيْدَكَ الْمُبْتَلَى وَ أَرِهِ سَيْدَهُ يَا شَدِيدَ الْقُوى وَ أَرِلْ عَنْهُ بِهِ الْأَسَى وَ الْحِوَى وَ بَرِّدْ غَلِيلَهُ يَا مَنْ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى وَ مَنْ إِلَيْهِ الرَّجْعَى وَ الْمُنتَهَى اللَّهُمَّ وَ نَحْنُ عَيْدَكَ التَّائِقُونَ [الشائقون] إِلَى وَ إِلَيْكَ الْمَذْكُرِ بِكَ وَ بِنَيْيِكَ خَلَقْتَهُ لَنَا عِضْمَهُ وَ مَلَاذًا وَ أَقَمْتَهُ لَنَا قَوَامًا وَ مَعَاذًا

وَجَعَلْتَهُ لِلْمُؤْمِنِينَ مِنَّا إِمَامًا فَبَلِّغُهُ مِنَّا تَحِيَّهَ وَسَيِّلَامًا وَزِدْنَا بِذَلِكَ يَا رَبِّ إِكْرَامًا وَاجْعَلْ مُسْتَقَرَّهُ لَنَا مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا وَ أَتَمِّمْ نِعْمَتَكَ
بِتَقْدِيمِكَ إِيَّاهُ أَمَامِنَا حَتَّى تُورِدَنَا جَنَّاتِكَ [جَنَّاتِكَ] وَ مُرَافِقَهُ الشُّهَدَاءِ مِنْ خُلَصَائِكَ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ صَلِّ
عَلَى مُحَمَّدٍ حَيْدِهِ [وَ] رُسُولِكَ السَّيِّدِ الْأَكْبَرِ وَ عَلَى [عَلِيٍّ] أَبِيهِ السَّيِّدِ الْأَضْيَعْرِ وَ حَيِّدَتِهِ الصِّدِّيقِ الْكَبِيرِ فَاطِمَةَ بِنْتِ مُحَمَّدٍ وَ عَلَى
مَنْ اصْطَفَيْتَ مِنْ آبَائِهِ الْبَرَرِ وَ عَلَيْهِ أَفْضَلُ وَ أَكْمَلُ وَ أَتَمُّ وَ أَدْوَمُ وَ أَكْثَرُ وَ أَوْفَرُ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ أَصْفِيَائِكَ وَ خَيْرَتِكَ مِنْ
خَلْقِكَ وَ صَلِّ عَلَيْهِ صِيَالَةً لَا غَايَةَ لِعِدَدِهَا وَ لَا نِهَائَةَ لِمَدَدِهَا وَ لَا نَفَادَ لِأَمِدِّهَا اللَّهُمَّ وَ أَقِمِّ بِهِ الْحَقَّ وَ أَدْحِضْ بِهِ الْبَاطِلَ وَ أَدِلِّ بِهِ
أَوْلِيَاءَكَ وَ أذِلِّ بِهِ أَعْدَاءَكَ وَ صَلِّ اللَّهُمَّ بَيْنَنَا وَ بَيْنَهُ وَضِيْلَةً تُؤَدِّي إِلَى مُرَافِقِهِ سَيِّلَفِهِ وَ اجْعَلْنَا مِمَّنْ يَأْخُذُ بِحُجْرَتِهِمْ وَ يَمْكُثُ فِي
ظِلِّهِمْ وَ أَعِنَّا عَلَى تَأْدِيَةِ حُقُوقِهِ إِلَيْهِ وَ الاجْتِهَادِ فِي طَاعَتِهِ وَ اجْتِنَابِ مَعْصِيَتِهِ وَ ائْتِنَّا بِرِضَاهُ وَ هَبْ لَنَا رَافِعَةً وَ رَحْمَةً وَ دُعَاءَهُ وَ
خَيْرَهُ مَا نَنَالُ بِهِ سِعَةَ مِنْ رَحْمَتِكَ وَ فَوْزًا عِنْدَكَ وَ اجْعَلْ صَلَاتِنَا بِهِ مَقْبُولَةً وَ ذُنُوبَنَا بِهِ مَغْفُورَةً وَ دُعَاءَنَا بِهِ مُسْتَجَابًا وَ اجْعَلْ أَرْزَاقَنَا
بِهِ مَبْسُوطَةً وَ هُمُومَنَا بِهِ مَكْفِيَةً وَ حَوَائِجَنَا بِهِ مَقْضِيَةً وَ أَقْبِلْ إِلَيْنَا بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَ اقْبِلْ تَقَرُّبَنَا إِلَيْكَ وَ انْظُرْ إِلَيْنَا نَظْرَةَ رَحِيمَةٍ
نَسِيْتَكْمِلُ بِهَا الْكِرَامَةَ عِنْدَكَ ثُمَّ لَا تَضِرْفُهَا عَنَّا بِجُودِكَ وَ اسْقِنَا مِنْ حَوْضِ جَدِّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ بِكَأْسِهِ وَ بِيَدِهِ رِيًّا رَوِيًّا هَنِيئًا
سَائِغًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ يَا

دعای عهد

یکی از دعاهائیکه مربوط به حضرت ولی عصر ارواحنا فداه بوده و خواندن آن سفارش شده است، دعاء عهد می باشد. از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) روایت شده که هر کس در صبح چهل روز دعای عهد را بخواند از یاوران قائم ما خواهد بود. و اگر قبل از ظهور حضرتش بمیرد خداوند او را از قبر خارج می کند و نیز به ازاء هر کلمه از این دعا هزار حسنه به او عطاء نموده و هزار سیئه گناه از او محو می کند. و آن دعا این است: «اللَّهُمَّ رَبَّ النُّورِ الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْكُرْسِيِّ الرَّفِيعِ وَ رَبَّ الْبَحْرِ الْمَسْجُورِ وَ مُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَ الْإِنْجِيلِ وَ الزَّبُورِ وَ رَبَّ الظِّلِّ وَ الْحَرُورِ وَ مُنْزِلَ الْقُرْآنِ [الْفُرْقَانِ] الْعَظِيمِ وَ رَبَّ الْمَلَائِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَ الْأَنْبِيَاءِ [وَ] الْمُرْسَلِينَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِوَجْهِكَ [بِاسْمِكَ] الْكَرِيمِ وَ بُنُورِ وَجْهِكَ الْمُنِيرِ وَ مُلْكِكَ الْقَدِيمِ يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ أَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي أَشْرَقَتْ بِهِ السَّمَاوَاتُ وَ الْأَرْضُونَ وَ بِاسْمِكَ الَّذِي يَصْلُحُ بِهِ الْأَوْلُونَ وَ الْأَخْرُونَ يَا حَيَّا قَبْلَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا بَعْدَ كُلِّ حَيٍّ وَ يَا حَيَّا حِينَ لَا - حَيَّ يَا مُحْيِي الْمَوْتَى وَ مُمِيتِ الْأَحْيَاءِ يَا حَيُّ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ اللَّهُمَّ بَلِّغْ مَوْلَانَا الْإِمَامَ الْهَادِيَ الْمُهَدِيَّ الْقَائِمَ بِأَمْرِكَ صَلَوَاتِ اللَّهِ عَلَيْهِ وَ عَلَى آبَائِهِ الطَّاهِرِينَ عَنْ جَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ فِي مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَ جَبَلِهَا وَ بَرِّهَا وَ بَحْرِهَا وَ عَنِّي وَ عَن وَالِدَتِي مِنَ الصَّلَوَاتِ زَنَةَ عَرْشِ اللَّهِ وَ مَدَادِ كَلِمَاتِهِ وَ مَا أَحْصَاهُ عِلْمُهُ [كِتَابُهُ] وَ أَحَاطَ بِهِ كِتَابُهُ [عِلْمُهُ] اللَّهُمَّ إِنِّي أُجَدِّدُ لَهُ فِي صَبِيحِهِ يَوْمِي هَذَا وَ مَا عِشْتُ

مِنْ أَيَّامِي عَهْدًا وَعَقْدًا وَيَعَهُ لَهُ فِي عُنُقِي لَا- أُحِوُلُ عَنْهَا وَلَا- أَرْوُلُ أَبَدًا اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنْ أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ وَالذَّائِبِينَ عَنْهُ وَالْمُسَارِعِينَ إِلَيْهِ فِي قَضَاءِ حَوَائِجِهِ [وَالْمُتَمَتِّلِينَ لِأَمْرِهِ] وَالْمَحَامِينَ عَنْهُ وَالسَّابِقِينَ إِلَى إِرَادَتِهِ وَالْمُسْتَشْهِدِينَ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُمَّ إِنْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ الْمَوْتُ الَّذِي جَعَلْتَهُ عَلَى عِبَادِكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا فَأَخْرِجْنِي مِنْ قَبْرِ مُؤْتَرَا كَفَنِي شَاهِرًا سَيِّفِي مُجَرِّدًا قِنَاتِي مُلَيًّا دَعْوَةَ الدَّاعِي فِي الْحَاضِرِ وَالْبَادِي اللَّهُمَّ أَرِنِي الطَّلَعَ الرَّشِيدَ وَالْعُرَّةَ الْحَمِيدَةَ وَالْكَوْكَبَ النَّاطِرِي بِنُظْرِهِ مِنِّي إِلَيْهِ وَاعْجَلْ فَرَجَهُ وَسَهِّلْ مَخْرَجَهُ وَأَوْسِعْ مَنْهَجَهُ وَاسْلُكْ بِي مَحَجَّتَهُ وَأَنْفِذْ أَمْرَهُ وَاشْدُدْ أَرْزَهُ وَاعْمُرِ اللَّهُمَّ بِهِ بِلَادَكَ وَأَحْيِ بِهِ عِبَادَكَ فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلِكَ الْحَقُّ ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ فَأَظْهِرِ اللَّهُمَّ لَنَا وَلِئِكَ وَابْنِ بِنْتِ نَبِيِّكَ الْمُسَمَّى بِاسْمِ رَسُولِكَ حَتَّى لَا يَظْفَرَ بِشَيْءٍ مِنَ الْبَاطِلِ إِلَّا مَزَقَهُ وَيُحِقِّ الْحَقَّ وَيُحَقِّقَهُ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مَفْرَعًا لِمَظْلُومِ عِبَادِكَ وَنَاصِرًا لِمَنْ لَا يَجِدُ لَهُ نَاصِرًا غَيْرَكَ وَمُجَدِّدًا لِمَا عَطَّلَ مِنْ أَحْكَامِ كِتَابِكَ وَمُشِيدًا لِمَا وَرَدَ مِنْ أَعْلَامِ دِينِكَ وَسِينِنِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَاجْعَلْهُ اللَّهُمَّ مِمَّنْ حَصَّنْتَهُ مِنْ بَأْسِ الْمُعْتَدِينَ اللَّهُمَّ وَسِرِّ نَبِيِّكَ مُحَمَّدًا صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ بِرُؤْيِيهِ وَمَنْ تَبِعَهُ عَلَى دَعْوَتِهِ وَارْحَمِ اسْتِكَانَتَنَا بَعْدَهُ اللَّهُمَّ اكْشِفْ هَذِهِ الْغُمَّةَ عَيْنِ هَذِهِ الْأُمَّةِ بِحُضْرِهِ وَاعْجَلْ لَنَا ظُهُورَهُ إِنَّهُمْ يَرُونَهُ بَعِيدًا وَنَرَاهُ قَرِيبًا بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». سپس دست راست را سه مرتبه بر روی ران پای راست خود می زنی و

هر بار می گویی: «الْعَجَلُ الْعَجَلُ يَا مَوْلَايَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانِ».

دعای توسل

یکی دیگر از ادعیه ارزشمند و ذی قیمت که به خواندن آن توصیه شده است و برای روا شدن حوائج نیز مؤثر است دعاء شریف توسل است. مرحوم مجلسی در کتاب بحارالانوار می گوید: این دعا را در نسخه ی قدیمه ای از مؤلفات بعضی از اصحاب امامیه (رضی الله عنهم) یافتم که: روایت کرده است محمد بن بابویه رحمه الله از ائمه (علیهم السلام) و گفته که هر گاه این دعا را بخوانی، سرعت اجابت را در آن می بینی و آن دعا این است: اللهم إني أسألك و أتوجه إليك بنبيك نبي الرحمة محمد ص يا أبا القاسم يا رسول الله يا إمام الرحمة يا سيدنا و مولانا إنا توجهننا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وحيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا أمير المؤمنين يا علي بن أبي طالب يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهننا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وحيها عند الله اشفع لنا عند الله يا فاطمه الزهراء يا بنت محمد يا قره عين الرسول يا سيدتنا و مولاتنا إنا توجهننا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا وحيه عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا محمد يا حسن بن علي أيها المجتبي يا ابن رسول الله يا حجة الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهننا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجاتنا يا

وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا عبد الله يا حسين بن علي أيها الشهيد يا ابن رسول الله يا حجه الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا علي بن الحسين يا زين العابدين يا ابن رسول الله يا حجه الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا جعفر يا محمد بن علي أيها الباقر يا ابن رسول الله يا حجه الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا عبد الله يا جعفر بن محمد أيها الصادق يا ابن رسول الله يا حجه الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا موسى بن جعفر أيها الكاظم يا ابن رسول الله يا حجه الله على خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بك إلى الله و قدمناك بين يدي حاجتنا يا وجيها عند الله اشفع لنا عند الله يا أبا الحسن يا علي بن موسى أيها الرضا يا ابن رسول الله يا حجه الله على بحار الأنوار خلقه يا سيدنا و مولانا إنا توجهنا

و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا أبا جعفر یا محمد بن علی آیاها الجواد یا ابن رسول الله یا حجه الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا ابن رسول الله یا حجه الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا حجه الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله یا وصی الحسن و الخلف الحجه آیاها القائم المنتظر یا ابن رسول الله یا حجه الله علی خلقه یا سیدنا و مولانا إنا توجهنا و استشفعنا و توسلنا بک إلی الله و قدمناک بین یدی حاجاتنا یا وجیها عند الله اشفع لنا عند الله نگاه حاجت خود را می خواهی پس روا خواهد شد انشاء الله ۹ق، در کتاب عتیق عزری مثل آن روایت شده با اضافه در آخر: یا سادتی و موالی إنی توجهت بکم أئمتی و عدتی لیوم فقری و حاجتی إلی الله و توسلت بکم إلی الله و استشفعت بکم إلی الله فاشفعوا لی عند الله و استنقذونی من ذنوبی عند

اللّٰهُ فإِنكُمْ وَسِيلَتِي إِلَى اللّٰهِ وَبِحَبِّكُمْ وَبِقُرْبِكُمْ أَرْجُو نَجَاتَا مِنَ اللّٰهِ فَكُونُوا عِنْدَ اللّٰهِ رَجَائِي يَا سَادَتِي يَا أَوْلِيَاءَ اللّٰهِ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ وَ لَعَنَ اللّٰهُ أَعْدَاءَ اللّٰهِ ظَالِمِيهِمْ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

دعای فرج

یکی از مشهورترین دعاهاى مربوط به حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه دعاء فرج است که به خواندن و استمرار بر آن خصوصاً در بعضی از ایام و لیالی مانند شب قدر توصیه شده است و آن دعا این است: اللّٰهُمَّ كُنْ لَوْلِيكَ الْحُجَّةَ بْنَ الْحَسَنِ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آبَائِهِ فِي هَذِهِ السَّاعَةِ وَ فِي كُلِّ سَاعَةٍ، وَلِيًّا وَ حَافِظًا وَ قَائِدًا وَ نَاصِرًا وَ دَلِيلاً وَ عِينًا حَتَّى تَسْكُنَهُ أَرْضُكَ طَوْعًا وَ تَمَتَّعَهُ فِيهَا طَوِيلًا.

دعای آل یاسین

از ناحیه مقدسه حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه به محمد بن حمیری دعای با اهمیت و پر معنایی صادر شده است که به دعای آل یاسین مشهور است و در ابتداء دعاء حضرت فرموده اند که هر کس بخواهد به طرف خدا و آنگاه به ما اهل بیت توجه (و توسل) پیدا کند، این دعاء را بخواند و آن دعای شریف این است: «سَلَامٌ عَلَيَّ آلِ يَسِّ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا دَاعِيَ اللّٰهِ وَ رَبَّانِي آيَاتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَابَ اللّٰهِ وَ دِيَانَ دِينِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَلِيفَةَ اللّٰهِ وَ نَاصِرَ حَقِّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حُجَّةَ اللّٰهِ وَ دَلِيلَ إِزَادَتِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا تَالِي كِتَابِ اللّٰهِ وَ تَرْجَمَانَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ فِي آنَاءِ لَيْلِكَ وَ أَطْرَافِ نَهَارِكَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا بَقِيَّةَ اللّٰهِ فِي أَرْضِهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا مِيثَاقَ اللّٰهِ الَّذِي أَخَذَهُ وَ وَكَّدَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا وَعِيدَ اللّٰهِ الَّذِي ضَمِنَهُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْعَلَمُ الْمَنْصُوبُ وَ الْعِلْمُ الْمُضَيَّبُ وَ الْعَوْثُ وَ الرَّحْمَةُ الْوَاسِعَةُ وَ عَيْدَا غَيْرِ مَكْذُوبِ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقُومُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْعُدُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَقْرَأُ وَ تُبَيِّنُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تُصَلِّي وَ تَقْنُتُ السَّلَامُ عَلَيْكَ حِينَ تَرْكَعُ وَ

تَسْبِيحُ السَّلَامِ عَلَيْكَ حِينَ تَهَلَّلُ وَ تَكْبِيرُ السَّلَامِ عَلَيْكَ حِينَ تَحْمَدُ وَ تَسْتَعْفِرُ السَّلَامِ عَلَيْكَ حِينَ تُصْبِحُ وَ تُمَسِي السَّلَامِ عَلَيْكَ فِي
اللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى وَ النَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى السَّلَامِ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْإِمَامُ الْمَأْمُونُ السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا الْمُتَقَدِّمُ الْمَأْمُولُ السَّلَامُ عَلَيْكَ بِجَوَامِعِ
السَّلَامِ أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنِّي أَشْهَدُ أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَخِيَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَ رَسُولُهُ لَا حَبِيبَ إِلَّا هُوَ وَ أَهْلُهُ وَ
أَشْهَدُكَ يَا مَوْلَايَ أَنَّ عَلِيًّا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ حُجَّتُهُ وَ الْحَسَنَ حُجَّتَهُ وَ الْحُسَيْنَ حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ الْحُسَيْنِ حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ
وَ جَعْفَرَ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَ مُوسَى بْنَ جَعْفَرٍ حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُوسَى حُجَّتَهُ وَ مُحَمَّدَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ عَلِيَّ بْنَ مُحَمَّدٍ حُجَّتَهُ وَ
الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ حُجَّتَهُ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ حُجَّةُ اللَّهِ أَنْتُمْ الْأَوَّلُ وَ الْآخِرُ وَ أَنَّ رَجَعْتَكُمْ حَقًّا لَا رَيْبَ فِيهَا يَوْمَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيمَانُهَا لَمْ تَكُنْ
آمَنَتْ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا وَ أَنَّ الْمَيُوتَ حَقٌّ وَ أَنَّ نَاكِرًا وَ نَكِيرًا حَقٌّ وَ أَشْهَدُ أَنَّ النَّشْرَ حَقٌّ وَ الْبُعْثَ حَقٌّ وَ أَنَّ
الصِّرَاطَ حَقٌّ وَ الْمِرْصَادَ حَقٌّ وَ الْمِيزَانَ حَقٌّ وَ الْحَشَرَ حَقٌّ وَ الْحِسَابَ حَقٌّ وَ الْجَنَّةَ وَ النَّارَ حَقٌّ وَ الْوَعِيدَ وَ الْوَعِيدَ بِهِمَا حَقٌّ يَا مَوْلَايَ
شَقِي مَنْ خَالَفَكَمْ وَ سَعِدَ مَنْ أَطَاعَكُمْ فَاشْهَدْ عَلَيَّ يَا أَشْهَدْتُكَ عَلَيْهِ وَ أَنَا وَلِيُّ لَكَ بَرِيءٌ مِّنْ عَيْدُوكَ فَالْحَقُّ مَا رَضِيَ يَتِمُّوهُ وَ
الْبَاطِلُ مَا أَسِيخَطْتُمُوهُ وَ الْمَعْرُوفُ مَا أَمَرْتُمْ بِهِ وَ الْمُنْكَرُ مَا نَهَيْتُمْ عَنْهُ فَانْفَسِي مُؤْمِنَهُ بِاللَّهِ وَخِيَدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَ بِرَسُولِهِ وَ بِأَمِيرِ
الْمُؤْمِنِينَ وَ بِكُمْ يَا مَوْلَايَ أَوْلَكُمْ

وَ آخِرِكُمْ وَ نُصْرَتِي مُعَدَّةٌ لَكُمْ وَ مَوَدَّتِي خَالِصَةٌ لَكُمْ آمِينَ آمِينَ». و بعد از آن این دعا خوانده شود: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدَ نَبِيِّ رَحْمَتِكَ وَ كَلِمَةَ نُورِكَ وَ أَنْ تَمَلَأَ قَلْبِي نُورَ الْيَقِينِ وَ صِدْرِي نُورَ الْإِيمَانِ وَ فِكْرِي نُورَ النَّيِّاتِ وَ عِزْمِي نُورَ الْعِلْمِ وَ قُوَّتِي نُورَ الْعَمَلِ وَ لِسَانِي نُورَ الصِّدْقِ وَ دِينِي نُورَ الْبَصَائِرِ مِنْ عِنْدِكَ وَ بَصِيرِي نُورَ الضِّيَاءِ وَ سَمْعِي نُورَ الْحِكْمَةِ وَ مَوَدَّتِي نُورَ الْمَوَالِيهِ لِمُحَمَّدٍ وَ آلِهِ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ حَتَّى أَلْقَاكَ وَ قَدْ وَفَيْتَ بِعَهْدِكَ وَ مِيثَاقِكَ فَتَغَشِّسْنِي رَحْمَتَكَ [رَحْمَتِكَ] يَا وَلِيَّ يَا حَمِيدُ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ [مُحَمَّد] حُجَّتِكَ فِي أَرْضِكَ وَ خَلِيفَتِكَ فِي بِلَادِكَ وَ الدَّاعِي إِلَيَّ سَبِيلِكَ وَ الْقَائِمَ بِقِسْطِكَ وَ النَّائِرَ بِأَمْرِكَ وَ لِيِ الْمُؤْمِنِينَ وَ بَوَارِ الْكَافِرِينَ وَ مُجَلِّي الظُّلْمَةَ وَ مُبِيرَ الْحَقِّ وَ النَّاطِقِ بِالْحِكْمَةِ وَ الصِّدْقِ وَ كَلِمَتِكَ التَّامَّةِ فِي أَرْضِكَ الْمُزْتَقِبِ الْخَائِفِ وَ الْوَلِيِّ النَّاصِحِ سَفِينَةِ النَّجَاهِ وَ عِلْمِ الْهُدَى وَ نُورِ أَبْصَارِ الْوَرَى وَ خَيْرِ مَنْ تَقَمَّصَ وَ ارْتَدَى وَ مُجَلِّي الْعَمَى [الْغَمَاءِ] الَّذِي يَمَلَأُ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ قِسْطًا كَمَا مَلَأْتَ ظُلْمًا وَ جَوْرًا إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيَّ وَ لِيِّكَ وَ ابْنِ أَوْلِيَائِكَ الَّذِينَ فَرَضْتَ طَاعَتَهُمْ وَ أَوْجَبْتَ حَقَّهُمْ وَ أَذْهَبْتَ عَنْهُمْ الرَّجْسَ وَ طَهَّرْتَهُمْ تَطْهِيرًا اللَّهُمَّ انصُرْهُ وَ انصُرْ بِهِ لِدِينِكَ وَ انصُرْ بِهِ أَوْلِيَاءَكَ وَ أَوْلِيَاءَهُ وَ شَيْعَتَهُ وَ أَنْصَارَهُ وَ اجْعَلْنَا مِنْهُمْ اللَّهُمَّ أَعِزَّهُ مِنْ شَرِّ كُلِّ بَاغٍ وَ طَاغٍ وَ مِنْ شَرِّ جَمِيعِ خَلْقِكَ وَ احْفَظْهُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ وَ عَنْ يَمِينِهِ وَ عَنْ شِمَالِهِ وَ احْرُسْهُ وَ امْنَعْهُ مِنْ أَنْ يُوصَلَ إِلَيْهِ بِسُوءٍ وَ احْفَظْ فِيهِ رَسُولَكَ

وَ آلِ رَسُولِكَ وَ أَظْهَرَ بِهِ الْعَدْلَ وَ أَيْدَهُ بِالنُّصَيْرِ وَ انْصُرْ نَاصِرِيهِ وَ اخْذُلْ خَاذِلِيهِ وَ اقْصِمْ قَاصِمِيهِ وَ اقْصِمْ بِهِ جَبَابِرَةَ الْكُفْرِ وَ اقْتُلْ بِهِ الْكُفَّارَ وَ الْمُتَنَافِقِينَ وَ جَمِيعَ الْمُؤَلِّدِينَ حَيْثُ كَانُوا مِنْ مَشَارِقِ الْأَرْضِ وَ مَغَارِبِهَا بَرَّهَا وَ بَحْرَهَا وَ امْلَأْ بِهِ الْأَرْضَ عَدْلًا وَ أَظْهَرَ بِهِ دِينَ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَ آلِهِ وَ اجْعَلْنِي اللَّهُمَّ مِنْ أَنْصَارِهِ وَ أَعْوَانِهِ وَ اتِّبَاعِهِ وَ شَيْعَتِهِ وَ أَرِنِي فِي آلِ مُحَمَّدٍ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ مَا يَأْمُلُونَ وَ فِي عَدُوِّهِمْ مَا يَحْذَرُونَ إِلَهَ الْحَقِّ آمِينَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ».

دعای اللهم عرفنی نفسک

مرحوم محمد بن ابراهیم نعمانی معروف به شیخ مفید در کتاب الغیبه از محمد بن همام رحمه الله نقل می کند که جعفر بن محمد بن مالک از قول عباد بن یعقوب حدیثی نقل می کند که او هم از یحیی بن یعلی نقل کرده که زرارہ رحمه الله در ضمن حدیثی از امام صادق (علیه السلام) شنیده است زمانی می آید که خداوند قلوب شیعیان را در زمان غیبت «قائم» امتحان می کند. زرارہ می گوید اگر آن زمان را درک کردم چه کار کنم؟ حضرت فرمودند: یا زرارہ هر گاه آن زمان را درک کردی اینچنین دعا کن: اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي نَفْسِيكَ فَانْكَ إِن لَمْ تُعَرَّفْنِي نَفْسِيكَ لَمْ أَعْرِفْ نَبِيكَ اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي رَسُولَكَ فَانْكَ إِن لَمْ تُعَرَّفْنِي رَسُولَكَ لَمْ أَعْرِفْ حُجَّتَكَ اللَّهُمَّ عَرَّفْنِي حُجَّتَكَ فَانْكَ إِن لَمْ تُعَرَّفْنِي حُجَّتَكَ ضَلَلْتُ عَنْ دِينِي

زمانهای دعا

شب جمعه

یکی از اوقاتی که دعا برای حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) در آن بسیار شایسته می باشد، شب جمعه است که البته چند موضوع به آن دلالت دارد: اول: اینکه روز جمعه اختصاص به حضرت صاحب الزمان (علیه السلام) دارد پس دعا برای حضرتش در شب آن نیز بسیار شایسته و معتتم است. دوّم: طبق روایتی که صاحب کتاب لطائف المعارف ذکر فرموده است شب جمعه موقع عرضه اعمال به خدمت حضرت ولی عصر (علیه السلام) می باشد. سوّم: اخبار و روایاتی که انسان را تشویق و ترغیب به دعا کردن در شب جمعه می نماید به ضمیمه روایاتی که بیان گر این موضوع است که در دعا کردن ولی نعمت و امام خود را مقدم بدارید نتیجۀ دعا برای حضرت حجت ارواحنا فداه در شب جمعه بسیار مناسب است. چهارم: در

بعضی از کتب معتبره مثل بحار ذکر شده است از اعمال شب جمعه این است که صد مرتبه بگوید: اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم و اهلك اعدوهم من الجن و الانس من الاولین و الآخیرین

روز جمعه

روز جمعه از وجوه متعددی اختصاص و انتساب به حضرت حجت بن الحسن عجل الله فرجه دارد چرا که ولادت با برکت آن حضرت، انتقال امامت به ایشان، وقوع ظهور، استیلاء و غلبه ایشان بر اعدائش، أخذ عهد و میثاق برای ایشان و اجداد طاهرینش و اختصاص لقب «قائم (علیه السلام)» از جانب خداوند متعال، همه و همه در روز جمعه اتفاق افتاده است لذا این جهات متعدد انسان را بر می انگیزاند که سعی و تلاش بیشتری در دعا برای آن عزیز و طلب ظهورش داشته باشد. زیارت امام زمان (علیه السلام) در روز جمعه: السلام علیک یا حجه الله فی ارضه، السلام علیک یا عین الله فی خلقه، السلام علیک یا نور الله الذی یهتدی به المهتدون و یفرج به عن المؤمنین السلام علیک ایها المهدب الخائف، السلام علیک ایها الولی الناصح، السلام علیک یا سفینه النجاه، السلام علیک یا عین الحیاه، السلام علیک صلی الله علیک و علی آل بیتک الطیبین الطاهرین، السلام علیک عجل الله لک ما وعدک من النصر و ظهور الامر. السلام علیک یا مولای، أنا مولاک، عارف بأولاک و أخراک، أتقرب الی الله تعالی بک و بآل بیتک و أنتظر ظهورک و ظهور الحق علی یدیک و أسئل الله أن یصلی علی محمد و آل محمد و أن یجعلنی من المنتظرین لک و التابعین و الناصرین لک علی اعدائک و المستشهدین بین

يدك في جملة أوليائك. يا مولاي يا صاحب الزمان صلوات الله عليك و على آل بيتك. هذا يوم الجمعة و هو يومك المَتَوَقَّع فيه ظهورك و الفرَج فيه للمؤمنين على يديك و قتل الكافرين بسيفك. و أنا يا مولاي فيه ضيفك و جارُك و انت يا مولاي كريم من اولاد الكرام و مأمورٌ بالضَّيَافه و الإجاره، فَأَضِ فَنِي و أَجِرْنِي صلوات الله عليك و على اهل بيتك الطاهرين. سيد بزرگوار علی بن طاووس رحمه الله می گوید: من بعد از این زیارت حضرت را در برابر خود تصوّر می کنم و اشاره به حضرتش نموده و می گویم: نزیلک حیث ما اتجهت رکابی و ضیفک حیث کنتُ من البلاد هر کجا که راحله ی من روی آورد به سوی تو فرود می آیم و در هر شهری از شهر باشم مهمان تو هستم. اعمال مستحب دیگری نیز برای روز جمعه نقل شده است که به بعضی از آنها اشاره می شود. برای تعجیل در فرج مستحب است انسان بعد از نماز صبح روز جمعه صد مرتبه سوره «قل هو الله احد» را بخواند و صد مرتبه استغفار کرده، صد مرتبه اینچنین صلوات بفرستد: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرجهم». و همچنین امام صادق (علیه السلام) از پدران گرامیش نقل کرده می فرمایند: کسی که پس از نماز جمعه هفت مرتبه بگوید: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و عجل فرج آل محمد» از اصحاب و یاران حضرت قائم صلوات الله علیه می شود. دیگر از دعاهایی که در روز جمعه مستحب بوده و خواندن آن شهرت دارد، دعای شریف ندبه است که در بخش ادعیه بیان شد. و نیز از اعمال مورد تأکید در

روز جمعه صلوات ضراب اصفهانی است که ضمن نقل داستان آن، اصل صلوات از کتاب صحیفه مهدیه ذکر می گردد. و قضیه آن بدین شرح است که سید جلیل القدر علی بن طاووس رحمه الله می فرماید: صلوات ضراب اصفهانی صلواتی است بر پیغمبر و آل او (علیهم السلام) که از ناحیه مقدسه مولای ما حضرت صاحب العصر و الزمان ارواحنا فداه روایت شده است. این صلوات حائز اهمیت فراوانی است که اگر به جهت عذری نتوانستی تعقیب عصر جمعه را انجام دهی، هرگز این صلوات را ترک مکن زیرا این سزای است که خدای متعال ما را به آن آگاه نموده است. عده ای از کسانی که بارها از آنها نام برده ام با سند خود از جدّم ابو جعفر طوسی رحمه الله با سلسله سند معتبر از یعقوب بن یوسف ضراب غسانی برای من نقل کرده اند که وی هنگام بازگشت از اصفهان چنین تعریف کرد: در سال دویست و هشتاد و یک هجری قمری با عده ای از همشهری های اهل تسنن عازم سفر حج شدیم، چون به مکه مشرفه رسیدم، یکی از آنها پیش قدم شد و در محله ای که میان بازار بود برای ما خانه ای اجاره کرد. آنجا خانه ی حضرت امام رضا (علیه السلام) مشهور شده بود. در آن خانه پیر زن گندم گونی زندگی می کرد. چون فهمیدم که آن خانه معروف به دارالرضا (علیه السلام) است از پیر زن پرسیدم: تو چه نسبتی با صاحبان این خانه داری؟ و چرا این خانه دارالرضا (علیه السلام) نامیده شده؟ گفت: من از دوستان اهل بیت هستم و این خانه، خانه

ی امام علی بن موسی الرضا (علیه السلام) است که امام حسن عسکری (علیه السلام) مرا در این خانه ساکن نموده است و من از خدمتگزاران آن حضرت بودم. چون این سخن را از او شنیدم با او مأنوس شدم و این راز را از رفقای سنی خود پنهان کردم. مدتی که در آنجا بودیم برنامه ما چنین بود موقعی که شب از طواف خانه ی خدا بر می گشتیم در ایوان خانه می خوابیدیم و درب خانه را می بستیم و پشت آن سنگ بزرگی می گذاشتیم (که از سنگینی آن را می غلطاندیم). در آن ایوانی که ما می خوابیدیم شبهای متعدد نوری را مثل نور مشعل می دیدم. و مشاهده می کردم که درب خانه باز می شد بدون اینکه کسی از ما درب را باز کند، شخصی میانه اندام و گندمگون متمایل به زرد با اندامی زیبا را دیدم که در چهره ی زیبای او اثر سجده نمایان بود، دو پیراهن و عبای نازکی روی آن بر تن کرده و نعلینی پوشیده بود، وارد می شد و به اطاقی که پیر زن در آن بود بالا می رفت. و پیر زن به ما می گفت: کسی جز دخترم به اطاق من نمی آید. هنگامی که از پله ها بالا می رفت نوری را می دیدم که بر ایوان می تابید. بعد همان نور را در آن اطاق می دیدم بدون اینکه چراغی روشن باشد. همراهان من همین نور را دیدند و گمان می کردند که آن شخص صاحب دختر پیر زن می باشد که در عقد متعه ی اوست و می گفتند: این علوی ها متعه

را جائز می دانند و این به گمان خودشان حرام بود. ما می دیدیم که آن شخص می آمد و می رفت و سنگ پشت درب به همان حالتی بود که ما گذاشته بودیم و ما از ترس اسباب و اثاثیه خود، درب را می بستیم و کسی نبود که درب را باز کند یا ببندد. ولی آن شخص داخل می شد و خارج می گشت و سنگ به همان حالت پشت درب بود تا وقتی که می خواستیم خارج بشویم کنار می گذاشتیم. چون این جریان را دیدم قلبم به تپش افتاد و در وجودم هیبت او نمایان شد به آن پیر زن ملاطفت نمودم و دوست داشتم قضیه ی این شخص را بدانم. به او گفتم: فلانی دوست دارم بدون اطلاع دوستانم و محرمانه سئوالی از شما بپرسم. چون دیدی رفقایم نیستند بیا تا در مورد مسأله ای از تو سئوال کنم. او در جواب من بلافاصله گفت: من هم می خواهم رازی را با تو در میان بگذارم اما تا حال به خاطر رفقای تو فرصتی پیش نیامده است. گفتم می خواهی چه بگویی؟ گفت: به تو می گوید و کسی را نام نبرد با رفقا و شرکای خود خشونت و درشتی مکن و با آنان دشمنی و نزاع نداشته باش زیرا آنها دشمنان تو هستند و با آنها مدارا کن. گفتم: چه کسی این سخن را می گوید؟ گفت: من می گویم. از هیبتی که از او در دلم افتاده بود جرأت نکردم دوباره سئوال را تکرار کنم. گفتم: منظورت کدام رفقای من است؟ خیال می کردم منظورش رفقای بی بود که با آنها به حج

مشرف شده بودم. گفت: شرکائی که در شهر تو هستند و در خانه ات با تو زندگی می کنند. البته میان من و آنها بگو مگویی در دین شده بود که از من سخن چینی شده بود و من به همین جهت فرار کردم و مدتی به صورت مخفیانه زندگی کردم، بعد متوجه شدم که آنها از من سخن چینی کرده بودند. به پیر زن گفتم: تو چگونه از موالیان امام رضا (علیه السلام) هستی؟ گفت: من خدمتگذار حضرت امام حسن عسکری (علیه السلام) بودم. چون این مطلب را باور کردم با خود گفتم: خوب است درباره حضرت غائب صلوات الله علیه از او سؤال کنم؟ و گفتم: تو را به خدا آیا او را دیده ای؟ گفت: ای برادر من او را ندیده ام، من با خواهرم که باردار بود از شهر خود بیرون آمدم و امام حسن (علیه السلام) به من مژده داد که در آخر عمرم او را خواهم دید و فرمود: برای او چنان خواهی بود که برای من هستی. من از آن روز مدتی است که در این شهر هستم، اکنون با نامه و نفقه ی یک نفر خراسانی که زبان عربی را خوب می داند آمده ام، او سی دینار به من داده و مرا مأمور کرده تا امسال به حج مشرف شوم، من به شوق دیدار او از شهرم بیرون آمده ام راوی می گوید: در این لحظه به دلم افتاد که آن شخصی که بعضی از شبها به آن خانه می آید همان محبوب دلهاست. ده درهم صحیح که سکه رضویه بود همراه داشتم که نذر کرده بودم تا

در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم، آنها را بیرون آورده و به آن پیر زن دادم و با خود گفتم: اگر اینها را به فرزندان حضرت زهرا (علیها السلام) بدهم بهتر است از اینکه در مقام ابراهیم (علیه السلام) بیاندازم و ثوابش بیشتر است. به او گفتم: این پولها را به مستحقین از اولاد حضرت فاطمه (علیها السلام) بده و یتیم این بود که شخصی را که دیده ام پولها را می گیرد و به آنها می دهد. پولها را گرفت و به اطاق بالا رفت پس از ساعتی آمد و گفت: او می فرماید: ما در آنها حقی نداریم در آنچه یتیم کرده ای قرار بده. ولی این سکه رضوی را عوض آن از ما بگیر و در آن مکانی که نذر کرده ای بیانداز. همانطور که فرموده بود، انجام دادم و با خود گفتم: این همان است که مأمور بودم از طرف او انجام بدهم! یعنی حضرت حجت صلوات الله علیه است پس از آن نسخه ای از توقیعی که به سوی قاسم بن علاء در آذربایجان صادر شده بود همراه من بود، به او گفتم: این نسخه را به کسی که توقیعات و نامه های حضرت امام غائب صلوات الله علیه را دیده نشان می دهی؟ گفت: بده به من، من می شناسم. نسخه را به او دادم و گمان کردم که آن پیر زن می تواند خوب بخواند. گفت: اینجا نمی توانم بخوانم. به اطاق رفت. سپس آمد و گفت: این توقیع صحیح است و در آن توقیع چنین نوشته شده بود: (مژده می دهم شما را به مژده ای که به کسی نداده ام). آنگاه گفت:

او به تو می فرماید: هر گاه بخواهی به پیامبر صلوات بفرستی چگونه صلوات می فرستی؟ گفتم می گویم: «اللهم صل علی محمد و آل محمد و بارک علی محمد و آل محمد كأفضل ما صلیت و بارکت و ترحمت علی ابراهیم و آل ابراهیم أنك حمید مجید» گفت: نه چون خواستی صلوات بفرستی به همه آنها صلوات بفرست و هر کدام را نام ببر. گفتم: آری. چون فردا شد آن پیر زن آمد و همراه خود دفتر کوچکی داشت. گفت: او به تو می گوید: چون خواستی بر پیامبر صلوات بفرستی طبق این نسخه بر او و اوصیاء او صلوات بفرست. نسخه را گرفتم و اکنون به آن عمل می کنم. چند شب دیدم که او از اطاق پایین می آید و نور چراغ همچنان روشن است و من درب را می گشودم و دنبال آن نور می رفتم ولی کسی را ندیدم فقط آن نور را مشاهده می کردم. تا اینکه وارد مسجدی شد. گروهی از مردم شهرهای مختلف را دیدم که به درب خانه می آمدند، برخی نامه هایی به آن پیر زن می دادند و پیر زن نیز نوشته هایی به آنها می داد و با هم دیگر حرف می زدند ولی من سخنان آنها را نمی فهمیدم و برخی از آنها را هنگام برگشت در راه دیدم، تا اینکه وارد بغداد شدم. نسخه ی دفتری که از ناحیه حضرت بود چنین بود: بسم الله الرحمن الرحيم اللهم صل علی محمد سيد المرسلين و خاتم النبيين و حجه رب العالمين المنتجب في الميثاق المصطفى في الظلال المطهر من كل آفة البريء من كل عيب المؤمل للنجاه المرتجى للشفاعة المفوض إليه دين

اللهم شرف بنيانه و عظم برهانه و أفلح حجته و ارفع درجته و أضئ نوره و بيض وجهه و أعطه الفضل و الفضيله و الدرجه و الوسيله الرفيعه و ابعثه مقاما محمودا يغطه به الأولون و الآخرون و صل على أمير المؤمنين و وارث المرسلين و قائد الغر المحجلين و سيد الوصيين و حجه رب العالمين و صل على الحسن بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على الحسين بن علي بن الحسين سيد العابدين و إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على محمد بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على جعفر بن محمد إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على موسى بن جعفر إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على بن موسى إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على محمد بن علي إمام المؤمنين و حجه رب العالمين و صل على بن محمد إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على الحسن بن علي إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين و صل على الخلف الصالح الهادي المهدي إمام الهدى إمام المؤمنين و وارث المرسلين و حجه رب العالمين اللهم صل على محمد و علي أهل بيته الأئمه الهادين العلماء الصادقين الأبرار المتقين دعائم دينك و أركان توحيدك و تراجمه و حيك و حججك على خلقك و خلفائك

فى أرضك الذين اخترتهم لنفسك و اصطفيتهم على عبادك و ارتضيتهم لدينك و خصصتهم بمعرفتك و جللتهم بكرامتك و غشيتهم برحمتك و ربيتهم بنعمتك و غذيتهم بحكمتك و ألبستهم من نورك و رفعتهم فى ملكوتك و حففتهم بملائكتك و شرفتهم بنبيك صلواتك عليه و آله اللهم صل على محمد و عليهم صلاه كثيره دائمه طيبه لا يحيط بها إلا أنت و لا يسعها إلا علمك و لا يحصيها أحد غيرك اللهم و صل على وليك المحيى سنتك القائم بأمرك الداعى إليك الدليل عليك و حجتك على خلقك و خليفتك فى أرضك و شاهدك على عبادك اللهم أعز نصره و مد فى عمره و زين الأرض بطول بقائه اللهم اكفه بغى الحاسدين و أعدّه من شر الكافرين و ازجر عنه إرادته الظالمين و خلصه من أيدي الجبارين اللهم أعطه فى نفسه و ذريته و شيعته و رعيتة و خاصته و عامته و عدوه و جميع أهل الدنيا ما تقر به عينه و تسر به نفسه و بلغه أفضل ما أمله فى الدنيا و الآخرة إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ اللهم جدد به ما محى من دينك و أحيى به ما بدل من كتابك و أظهر به ما غير من حكمك حتى يعود دينك به و على يديه غضا جديدا خالصا مخلصا لا شك فيه و لا شبهه معه و لا باطل عنده و لا بدعه لديه اللهم نور بنوره كل ظلمه و هد بركنه كل بدعه و اهدم بعزته كل ضلاله و اقصم به كل جبار و أخدم بسيفه كل نار و أهلك بعدله كل جائر و أجر حكمه على كل حكم و أذل بسلطانه كل

سلطان اللهم أذل كل من ناواه و أهلك كل من عاداه و امكر بمن كاده و استأصل من جحد حقه و استهان بأمره و سعى في إطفاء نوره و أراد إخماد ذكره اللهم صل على محمد المصطفى و على المرتضى و فاطمه الزهراء و الحسن الرضا و الحسين المصفا و جميع الأوصياء مصاييح الدجى و أعلام الهدى و منار التقى و العروه الوثقى و الحبل المتين و الصراط المستقيم و صل على وليك و ولاه عهده و الأئمة من ولده و مد في أعمارهم و زد في آجالهم و بلغهم أفضل آمالهم دينا و دنيا و آخره إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ و این شرح دعایی بود که به صلوات ضراب اصفهانی مشهور است که طبق فرموده سید بن طاووس خواندن آن بسیار مورد تأکید است.

شب قدر

شب قدر شبی است که تقدیرات یکسال انسان رقم زده می شود و ملائکه آن مقدرات را بر امام زمان (علیه السلام) عرضه می کنند لذا با دعا برای حضرت حجت بن الحسن (علیه السلام) خود را مشمول دعا آن حضرت قرار می دهیم چرا که آن امام مهربان هر کس که ایشان را دعا کند مورد لطف خود قرار داده او را دعا می فرمایند و پر واضح است که اگر کسی در شب قدر مورد دعای حضرت قرار گیرد مقدرات نیک و خوبی برای او رقم زده خواهد شد. لذا شب قدر یکی از مناسب ترین اوقات جهت دعا برای حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد که البته دعاهایی نیز در این مورد ذکر شده است. به عنوان نمونه نقل شده است که حضرت امام زین العابدین (علیه السلام)

در شب قدر این دعا را زیاد می خوانند: اللهم كن لوليک الحجة بن الحسن صلواتک علیه و علی آبائه فی هذه الساعه و فی کلّ ساعه، ولیاً و حافظاً و قائداً و ناصراً و دليلاً و عیناً حتی تسکنه أرضک طوعاً و تمتعه فیها طویلاً. او همچنین دعای دیگری که خواندن آن در شب قدر مستحب می باشد بدین شرح است: اللهم لك الحمد و الیک المَشْتَكی. اللهم انت الواحد القديم و الآخر الدائم و الرب الخالق و الدیان يوم الدين، تفعل ما تشاء بلا مغالبه و تعطی مَنْ تشاء بلا منّ و تضع من تشاء بلا ظلم و تداول الايام بين الناس یرکبون طبقاً عن طبق أسألك يا ذالجلال و الاکرام و العزه التي لا ترام و أسألك يا رحمان أسألك ان تصلي علی محمد و آل محمد و أن تعجل فرج آل محمد و فرجنا بفرجهم.

روز عاشورا

از روزهایی که دعا و توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه تأکید شده است روز عاشورا است. دعاهایی که در کتاب اقبال جلد ۲ ص ۶۹ و مزار و زاد المعاد ص ۳۸۴ از امام صادق (علیه السلام) روایت شده است دالّ بر این مطلب است. و سرّ این قضیه هم در این است که خدای تبارک و تعالی وعده داده است تمام بلاها و مصائبی که در این روز بر مولایمان حضرت سید الشهداء وارد شده است را توسط خلف صالح او حضرت بقیه الله الاعظم انتقام بگیرد. چنانچه روایات نیز به آن دلالت دارد. مثلاً در دعای ندبه می خوانیم (أین الطالب بدم المقتول بکربلاء) یعنی کجاست کسی که به خونخواهی مقتول کربلا بر می خیزد و

یا در خود زیارت عاشوراء در دو مورد اشاره به این موضوع شده است. مورد اول: «و أن یرزقنی طلب ثاری مع امام هدیّ ظاهر ناطق بالحق منکم» از خدا می خواهم که خونخواهی شما (سید الشهداء) را به همراهی امام هدایت، روزی من نماید. امام هدایتی که به صورت آشکار باز گو کننده حقیقت است و از شما اهل بیت می باشد. و یا در جای دیگری از این زیارت شریف دارد: «فأسئل الله الذی اکرم مقامک و اکرمنی ان یرزقنی طلب ثارک مع امام منصور من اهل بیت محمد صلی الله علیه و آله» از خدایی که مقام و منزلت شما سید الشهداء را بزرگ داشت و به سبب شما من را نیز بزرگی بخشید، می خواهم تا خونخواهی شما را به همراه امام نصرت یافته که از اهل بیت حضرت محمد (صلی الله علیه و آله) می باشد رزق من قرار دهد. پس مؤمن هرگاه در این روز متذکر مصائب امام مظلوم و شهید حضرت سید الشهداء (علیه السلام) گردد و متوجه این موضوع شود که خداوند متعال برای آن امام شهید انتقام گیرنده ای مقدّر ساخته است، ایمان و علاقه او به آمدن منتقم انگیزه می گردد تا برای حضرت مهدی (علیه السلام) دعا کند و ظهور آن منتقم را از پروردگار عالم طلب کند لذا همین درخواست در بعضی دعاهای مربوط به این روز ذکر گردیده است. به همین جهت کسی که اینچنین امر با عظمتی را از خداوند طلب کند به اجر و ثواب بسیار زیادی فائز می گردد و آن طلب انتقام خون سالار شهیدان حضرت ابا عبدالله الحسین (علیه السلام) است. برای روز عاشورا اعمالی ذکر شده

است که به بعضی از آنها اشاره می کنیم. یکی از مهمترین اعمال در روز عاشورا خواندن زیارت عاشورا می باشد که مورد تأکید قرار گرفته. البته استمرار در خواندن زیارت عاشورا در روزهای دیگر نیز اثرات عجیبی داشته چهل روز مداومت در خواندن آن برای گشایش مشکلات بسیار تجربه شده است. به عنوان نمونه به داستانی درباره ی اثرات زیارت عاشورا اشاره می شود: آقای حاج ملا حسن یزدی که مردی صالح و با تقوا و مورد اعتماد بوده و عمری را در شهر نجف به عبادت و زیارت سپری کرده است از جناب آقای محمدعلی یزدی که او نیز شخصی فاضل و صالح و مورد اعتماد است نقل می کند که در همسایگی ما مردی زندگی می کرد که از دوران کودکی با هم بزرگ شده بودیم و نزد معلّمی درس می خواندیم تا اینکه هر دو بزرگ شدیم. و او به شغل عشاری مشغول بود تا زمانیکه مرگ او فرا رسید. هنوز یک ماه از زمان فوت او نگذشته بود او را در خواب دیدم که شکل و قیافه ی نیکویی دارد و در نعمتهای خداوند غوطه ور است به او گفتم که من تو را می شناختم و می دانم که ابتدا و انتهای کار تو مورد رضایت خداوند نبوده و شغل تو سزاوار عذاب جهنم است چه کار کرده ای که به این مقام رسیدی؟ او در جواب من گفت: همینطور است که گفتم من در شدیدترین عذابها بودم تا اینکه دیروز همسر استاد اشرف حدّاد فوت نمود و او را در این مکان دفن کردند و به موضعی در حدود پنج متری آنجا اشاره

کرد در شب دفن او حضرت ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) سه مرتبه به دیدار او تشریف آوردند و در مرتبه سوم امر فرمودند که عذاب از این مقبره برداشته شود. و در این موقع بود که حال ما نیکو شد و در نعمت و آسایش قرار گرفتیم. پس در حالی که متحیر بودم از خواب بیدار شدم. چون استاد اشرف حداد را نمی شناختم، به بازار آهنگرها رفتم و سراغ او را گرفتم تا اینکه او را پیدا نمودم. از او سؤال کردم آیا همسری داری؟ گفت: آری دیروز فوت کرد و او را در فلان مکان دفن کردیم (و اسم همان مقبره را ذکر کرد). گفتم: او به زیارت ابی عبد الحسین (علیه السلام) رفته بود؟ گفت: نه. گفتم: مصائب امام حسین را ذکر می کرد؟ گفت: نه. گفتم: برای امام حسین (علیه السلام) مجلس عزا برپا می کرد؟ گفت: نه. سپس پرسید چه می خواهی؟ و من خواب را برای او نقل کردم و او گفت که همسرش هر روز زیارت عاشورا می خواند و بر آن مواظبت داشت. عمل دیگری را جناب عبدالله بن سنان از حضرت امام جعفر صادق (علیه السلام) نقل می کند و می گوید: در روز عاشورا بر مولایم امام جعفر صادق (علیه السلام) وارد شدم در حالیکه رنگ چهره ایشان تغییر کرده بوده و اشک همچون گوهر بر گونه های مبارکش جاری بود. عرض کردم: چه چیز سبب گریه شما شده است خداوند شما را گریان نگرداند فرمودند: آیا نمی دانی در مثل امروز مصیبت بر امام حسین (علیه السلام) وارد شده است. عرض کردم: بله ای آقای من، به این جهت خدمت شما رسیده ام که

از علم شما توشه ای برگیرم و درباره اعمال امروز (عاشورا) از شما استفاده کنم. حضرت فرمودند: از هر چه می خواهی سؤال کن. عرض کردم: نظر شما درباره روزه امروز چیست؟ فرمودند: چنین روزی را روزه بگیر بدون اینکه از شب اراده و نیت روزه نمایی و افطار کن بدون اینکه شادی کنی و این روزه را روزه ی کامل قرار مده (کنایه از اینکه مانند روزه داران از خوردن و آشامیدن امساک کن) یک ساعت بعد از نماز عصر با شربتی از آب افطار کن، زیرا در مثل چنین ساعتی از روز جنگ بر آل رسول خدا (صلی الله علیه و آله) تمام شد و فتنه ی آن خاموش گشت در حالی که سی نفر از آل رسول (صلی الله علیه و آله) بر روی زمین افتاده بودند که این موضوع برای رسول خدا (صلی الله علیه و آله) بسیار سخت بود. اگر در آن روز، حضرت زنده بودند خود ایشان برای آنها عزاداری می کردند. آنگاه حضرت امام صادق (علیه السلام) به شدت گریستند به طوری که محاسن مبارک ایشان از اشک چشمانش تر شد. سپس فرمودند: خداوند نور را در روز جمعه که مصادف با اول ماه رمضان بود آفرید و تاریکی را در روز چهارشنبه روز دهم محرم خلق کرد و برای هر کدام از آن دو، روش و راه روشنی قرار داد. ای عبدالله بن سنان! بهترین عمل در این روز آن است که به سراغ لباس های پاکیزه بروی و آن را بپوشی و تسلب کنی! عرض کردم تسلب یعنی چه؟ حضرت فرمودند: مانند صاحبان مصیبت عبای خود را بگشا و آستین لباس را از آرنج باز کن

و به شکل و قیافه ی مصیبت زدگان و عزاداران باش پس از آن به زمین متروک یا مکان خلوتی می روی و هنگام ظهر چهار رکعت نماز با خشوع و رکوع و سجود نیکو بجای آورده و در هر دو رکعت سلام می دهی در رکعت اول بعد از حمد سوره «قل یا ایها الکافرون» و در رکعت دوم بعد از حمد سوره «قل هو الله احد» را می خوانی بعد از سلام نماز دو رکعت دیگر نماز خوانده در رکعت اول آن بعد از حمد سوره احزاب و در رکعت دوم آن بعد از حمد سوره منافقون را تلاوت می کنی بعد از تمام شدن نماز روی خود را به سوی قبر مطهر ابی عبدالله الحسین (علیه السلام) می کنی و در این حال قتلگاه آن حضرت و یاران و فرزندان و اهل بیتش را در نظرت تصوّر می کنی و بر او سلام و درود می فرستی و بر قاتلین آن حضرت لعنت می کنی و از کار آنها بیزار می جویی. خداوند متعال به سبب این عمل تو را در بهشت به درجات عالی می رساند و گناهان تو را می ریزد. آنگاه از هر جا که هستی چند قدمی بر می داری و حرکت کرده می گویی: «اَنَا اللهُ و اَنَا اللهُ راجعون رضاً بقضاء الله و تسليماً لأمره» در همه این حالات با حزن و اندوه زیاد باش و در این روز خدای سبحان را بیشتر یاد کن و بسیار ذکر «اَنَا اللهُ و اَنَا اللهُ راجعون» را تکرار کن چون با آن حال چند گام برداشتی در همان جایی که نماز

خواندى بايست. سپس بگو: اللهم عذب الفجره الذين شاقوا رسولك و حاربوا اوليائك و عبدوا غيرك و استحلوا محارمك و العن القاده و الأتباع و من كان منهم فخب و أوضع معهم و او رضى بفعلهم لعناً كثيراً. اللهم و عجل فرج آل محمد و اجعل صلواتك عليه و عليهم و استنقذهم من ايدي المنافقين المضلين و الكفره الجاحدين و افتح لهم فتحاً يسيراً و أتح لهم روحاً و فرجاً قريباً و اجعل لهم من لدنك على عدوك و عدوهم سلطاناً نصيراً. سپس دستهای خود را بلند کن و در قنوت این دعا را بخوان و در حالیکه به سوی دشمنان آل محمد اشاره می کنی بگو: اللهم ان كثيراً من الأمة ناصبت المشركين تحفظين من الأئمة، و كفرت بالكلمه، و عكفت على القاده الظلمه، و هجرت الكتاب و السنه، و عدلت عن الحبلين اللذين أمرت بطاعتيهما، و التمسك بهما، فأماتت الحق، و جارت عن القصد، و ملأت الأخراب، و حرقت الكتاب، و كفرت بالحق لما جائها، و تمسكت بالباطل لما اغترضاها، و ضيعت حقتك، و أضلت خلقك، و قتلت أولاد نبيك، و خيره عبادك، و حملته علمك، و ورثته حكمتك و وحيك. اللهم فزلزل أقدام أعدائك و أعداء رسولك و أهل بيت رسولك. اللهم و أخرج ديارهم، و أفل سلاحتهم، و خالف بين كلمتهم، و فت في أعضادهم و أوهرن كيدهم، و اضربهم بسيفك القاطع، و ازمهم بحجرك الدامغ، و طمهم بالبلاء طمًا، و قمهم بالعباد قمًا، و عذبهم عذاباً نكراً، و خذهم بالسنين و المثلات التي أهلكت بها أعدائك، إنك ذو نعمة من المجرمين. اللهم إن سنتك ضائعه، و أحكامك معطله، و عتره نبيك في الأرض هائمه. اللهم فأعين الحق و أهله، و اقمع البطل و أهله، و من علينا بالنجاه، و اهدنا إلى الإيمان، و عجل فرجنا، و انظمه بفرج أوليائك، و اجعلهم لنا وداً، و اجعلنا لهم وداً. اللهم و أهلك من جعل يوم قتل ابن نبيك

وَخَيْرَتِكَ عِيداً، وَاسْتَهَلَّ بِهِ فَرِحاً وَمَرِحاً، وَخُذْ آخِرَهُمْ كَمَا أَخَذْتَ أَوَّلَهُمْ، وَأَضْعِفِ اللَّهُمَّ الْعَذَابَ وَالتَّنْكِيلَ عَلَى ظَالِمِي أَهْلِ بَيْتِ نَبِيِّكَ، وَأَهْلِكَ أَشْيَاعَهُمْ وَقَادَتَهُمْ، وَأَبِرْ حُمَاتِهِمْ وَجَمَاعَتَهُمْ. اللَّهُمَّ وَضَاعِفْ صِلَواتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَبَرَكاتِكَ عَلَى عِتْرَةِ نَبِيِّكَ، أَلْعِتْرَةِ الضَّائِعَةِ الْخَائِفَةِ الْمُسْتَدَلِّهِ، بِقَيْهِ الشَّجَرَةِ الطَّيِّبَةِ الزَّاكِيَةِ الْمُبَارَكَةِ. وَأَعْلِ اللَّهُمَّ كَلِمَتَهُمْ، وَأَفْلِحْ حُجَّتَهُمْ، وَاكْشِفِ الْبَلَاءَ وَاللَّوَاءَ، وَخَنَادِسَ الْأَباطِيلِ وَالْعَمَى عَنْهُمْ، وَتَبِّثْ قُلُوبَ شِيَعَتِهِمْ وَحَزْبِكَ عَلَى طَاعَتِهِمْ وَوِلايَتِهِمْ وَنَصْرَتِهِمْ، وَأَعْنِهِمْ وَامْنَحُهُمُ الصَّبْرَ عَلَى الْأَذَى فِيكَ، وَاجْعَلْ لَهُمْ أَيَّاماً مَشْهُودَةً، وَأَقَاتاً مَحْمُودَةً مَسْهُودَةً، يُوشِكُ فِيهَا فَرَجُهُمْ، وَتُوجِبُ فِيهَا تَمَكِينَهُمْ وَنَصْرَهُمْ، كَمَا ضَمِنْتَ لِأَوْلِيائِكَ فِي كِتَابِكَ الْمُنزَلِ، فَإِنَّكَ قُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ (وَعِيدَ اللَّهِ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسِّرَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسَّيَّخَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا). اللَّهُمَّ فَاكْشِفْ غُمَّتَهُمْ يَا مَنْ لَا يَمْلِكُ كَشْفَ الضَّرِّ إِلَّا هُوَ، يَا أَحَدُ يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، وَأَنَا يَا إِلَهِي عَيْدُكَ الْخَائِفِ مِنْكَ، وَالرَّاجِعِ إِلَيْكَ، السَّائِلُ لَكَ، الْمُقْبِلُ عَلَيْكَ، اللَّاجِئُ إِلَى فِنَائِكَ، الْعَالِمُ بِأَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ. اللَّهُمَّ فَتَقَبَّلْ دُعَائِي، وَاسْمَعْ يَا إِلَهِي عِلَّائِي وَنَجْوَايَ، وَاجْعَلْنِي مِمَّنْ رَضِيَتْ عَمَلُهُ، وَقَبِلَتْ نُسُكُهُ، وَنَجَّيْتَهُ بِرَحْمَتِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ. اللَّهُمَّ وَصَلْ أَوْلَا وَآخِرًا عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَارْحَمْ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ، بِأَكْمَلِ وَأَفْضَلِ مَا صَيَّلَيْتَ وَبَارَكْتَ وَتَرَحَّمْتَ عَلَى أَنْبِيائِكَ وَرُسُلِكَ، وَمَلَائِكَتِكَ وَحَمَلِهِ عَرْشِكَ بِإِلَهِ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنِي وَبَيْنَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ صَلَواتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَيْهِمْ، وَاجْعَلْنِي يَا مَوْلَايَ مِنْ شِيَعِهِ مُحَمَّدٍ وَعَلِيٍّ وَفَاطِمَةَ وَالْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ وَذُرِّيَّتِهِمُ الطَّاهِرَةَ الْمُنتَجِبَةَ، وَهَبْ لِي التَّمَسُّكَ بِحَبْلِهِمْ، وَالرِّضَا بِسَبِيلِهِمْ، وَالْأَخْذَ بِطَرِيقَتِهِمْ، إِنَّكَ جَوادٌ كَرِيمٌ. سِيسِ صُورَتِ خُودِ رَا بَه زَمِينِ بِمَالِ وَ بَكُو: يَا مَنْ يَحْكُمُ مَا يَشَاءُ وَيَفْعَلُ مَا

يُرِيدُ أَنْتَ حَكَمْتَ، فَلَمَكَ الْحَمِيدَ مَحْمُوداً مَشْكُوراً، فَعَجَّلْ يَا مَوْلَايَ فَرَجَهُمْ، وَفَرَجْنَا بِهِمْ، فَإِنَّكَ ضَمِنْتَ إِعْرَازَهُمْ بَعْدَ الدَّلَالَةِ، وَتَكْثِيرَهُمْ بَعْدَ الْقَلْبَةِ، وَإِظْهَارَهُمْ بَعْدَ الْخُمُولِ، يَا أَصْدَقَ الصَّادِقِينَ، وَيَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ. فَأَسْئَلُكَ يَا إِلَهِي وَسَيِّدِي، مُتَضَرِّعاً إِلَيْكَ بِجُودِكَ وَكَرَمِكَ، بَسْطِ أَمْلِي وَالتَّجَاوُزَ عَنِّي، وَقَبُولَ قَلِيلِ عَمَلِي وَكَثِيرِهِ، وَالتَّزْيَادَةَ فِي أَيَّامِي وَتَبْلِيغِي ذَلِكَ الْمَشْهَدَ، وَأَنْ تَجْعَلَنِي مِمَّنْ يُدْعَى فَيُجِيبُ إِلَى طَاعَتِهِمْ وَمُؤَالَاتِهِمْ وَنَصْرِهِمْ، وَتُرِينِي ذَلِكَ قَرِيباً سَرِيعاً فِي عَافِيهِ، إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. سِيسِ سر خود را به سوی آسمان بلند نموده و بگو: اَعُوذُ بِكَ أَنْ أَكُونَ مِنَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَكَ، فَأَعِزَّنِي يَا إِلَهِي بِرَحْمَتِكَ مِنْ ذَلِكَ أَي ابن سنان این عمل از حج و عمره مستحبی بهتر است. عمره ای که همه اموات را در آن انفاق کنی و خود را به زحمت بیندازی و از اهل و فرزندان مفارقت نمایی. بدان هر کس در چنین روزی این نماز را بخواند و از روی اخلاص این دعا را بخواند و این عمل را در حال یقین و تصدیق انجام دهد، خدای متعال ده خصلت به او عطا کند از جمله: از مرگ بد حفظ می کند و از بدیها و فقر ایمن می سازد تا زنده است دشمن را بر او غالب نمی کند و از بیماریهای جنون و جذام و برص او و فرزندان او را تا چهار پشت نگه می دارد و شیطان راه نفوذ بر او و دوستان و فرزندان او تا چهار پشت را ندارد. ابن سنان می گوید: از خدمت حضرت صادق (علیه السلام) مرخص شدم در حالیکه می گفتم: حمد و سپاس خدای را که بر من مَنّت نهاد تا شما و محبت شما

را بشناسم و از احسان و رحمت او درخواست می نمایم که مرا بر طاعت واجب شما یاری نماید. عمل مستحب دیگری را جناب صالح بن عقبه از پدرش و او هم از امام باقر (علیه السلام) نقل می کند که حضرت فرمودند: کسی که در ماه محرم در روز عاشورا امام حسین (علیه السلام) را زیارت کند و آن را با حالت گریه در حرم ادامه دهد، در روز قیامت با ثواب دو هزار حج و دو هزار عمره و دو هزار جهاد در راه اسلام خداوند را ملاقات می کند و ثواب هر جهاد و حج و عمره مانند کسی است که همراه حضرت رسول خدا (صلی الله علیه و آله) و امامان هدایتگر حج و عمره کرده همراه آن حضرات جنگیده باشد. راوی گوید: عرض کردم فدایت شوم. کسانی که در شهرها و مناطق دور هستند و امکان تشریف به حرم آن حضرت را در چنین روزی ندارند چه کنند؟ حضرت فرمودند: اگر کسی نمی تواند از نزدیک زیارت کند به صحرائی برود یا در خانه ی خود به پشت بامی بلند برود و با اشاره به طرف حضرت سلام نماید و بر قاتلان حضرت با جدیت تمام نفرین کند پس از آن دو رکعت نماز بخواند و این عمل بایستی پیش از زوال آفتاب باشد آنگاه بر امام حسین (علیه السلام) ناله کند و گریه نماید. و اگر در حال تقیه نیست به خانواده اش امر کند تا گریه کنند و اقامه ی عزا نمایند و ناله و شیون کنند و به جهت مصیبت امام حسین (علیه السلام)، به یکدیگر تسلیت بگویند اگر این عمل را

چنانکه گفتم انجام دهند من همه این ثوابها را از ناحیه خداوند متعال ضامن هستم. عرض کردم: فدایت کردم شما ضامن و عهده دار هستید؟ فرمود: آری من برای کسی که این عمل را انجام دهد ضامنم. عرض کردم چگونه به یکدیگر تسلیت بگویند؟ فرمود: بگویند: أعظم الله أجورنا بمصابنا بالحسين و جعلنا و آياکم من الطالبين بثاره مع وليه الامام المهدي من آل محمد (عليهم السلام)

دوشنبه و پنجشنبه

خدای تبارک و تعالی در قرآن می فرماید: «قل اعملوا فیسیری الله عملکم و رسوله و المؤمنون» (ای رسول ما) بگو: (ای مردم) هر کاری می خواهید انجام دهید که خدا و رسولش و مومنون شما را نظاره می کنند. در ارتباط با این آیه مبارکه در کتاب شریف تبیان اینچنین آمده است که: روی فی الخبر ان اعمال العباد تعرض علی النبی (صلی الله علیه و آله) فی کلّ اثین و خمیس فیعلمها و كذلك تعرض علی الأئمة (عليهم السلام) فیعرفونها و هم المعیتون بقوله «والمؤمنون» یعنی: روایت شده که اعمال بندگان خدا در هر دوشنبه و پنجشنبه بر پیامبر عرضه می شود و حضرت بر آنها اطلاع پیدا می کنند و همچنین آن اعمال بر امامان (عليهم السلام) نیز ارائه می شود و ایشان نیز از آنها آگاه می گردند چرا که منظور خداوند در آیه مبارکه که فرمودند «والمؤمنون» ائمه (عليهم السلام) می باشد. و همچنین مرحوم سید بن طاووس رحمه الله در کتاب محاسبه النفس این موضوع را از مسائل مورد اتفاق دانسته می فرماید که روایات مربوط به آن را افراد ثقه و مورد اطمینان نقل کرده اند. به عنوان نمونه به حدیثی که اباذر از رسول خدا (صلی الله علیه و آله) نقل می

کند اشاره می کنیم: ان النبی (صلی الله علیه وآله) قال: یا اباذر تعرض اعمال اهل الدنیا علی الله من الجمعه الی الجمعه فی یو الاثنین و الخمیس... یعنی رسول اکرم (صلی الله علیه وآله) فرمودند: ای اباذر اعمال هر هفته ی اهل دنیا در روزهای دوشنبه و پنجشنبه بر خدا عرضه می شود. وقتی این حدیث را در کنار آیه شریفه قرار می دهیم در می یابیم که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) و ائمه صلوات الله علیهم نیز نظاره گر اعمال بندگان می باشند. و همچنین این موضوع توجه ما را به خود جلب می کند که در دوشنبه و پنجشنبه کردار و رفتار ما بر حضرت ولی عصر (علیه السلام) عرضه می گردد و ایشان از آنها آگاه می شوند لذا مناسب است که اعمال خود را مراقبت نموده توجه داشته باشیم تا موجبات رنجش خاطر آن عزیز را فراهم نسازیم و همچنین چه بسیار نیکوست روزی که حضرت از اعمال آگاه می شوند مشاهده نمایند آنها با دعا برای حضرتش زینت گردیده است تا سبب سرور و توجه خاص ایشان شود. از این رو یکی از روزهایی که دعا برای حضرت حجت بن الحسن صلوات الله علیهم بسیار مناسب است روزهای دوشنبه و پنجشنبه می باشد.

شب و روز نیمه شعبان

از برکات شب نیمه شعبان ولادت با سعادت حضرت صاحب الامر حجت بن الحسن صلوات الله علیه است. به همین جهت خواندن این دعا در این شب شریف مستحب بوده و به منزله زیارت آن حضرت می باشد. اللهم بحق لیلتنا هذه و مولودها و حجتک و موعودها الی قرنئ الی فضلها فضلا و تمت کلمتک صدقاً

و عدلا لا مبدل لكلماتك و لا مُعَقَّبَ لآياتك نورك المتألق و ضيائك المشرق و العَلَمُ النور في طخياء الديجور الغائب المستور
جلّ مولده و كرم محتده و الملائكه شهّده و الله ناصره و مؤيّدُهُ اذا آن ميعاده و الملائكه امداده. سيف الله الذي لا ينبوا و نوره
الذي لا يخبوا و ذو الحلم الذي لا يصبوا مدار الدّهر و نواميس العصر و ولاه الامر و ما ينزل في ليله القدر و اصحاب الحشر و
النّشر تراجمه و حيه و ولاه أمره و نهيه اللهم فصلّ على خاتمهم و قائمهم المستور عن عوالمهم و أدرك بنا ايامه و ظهوره و قيامه
و اجعلنا من انصاره و أقرن ثارنا بثاره و اكتبنا في اعوانه و خلصّائه و أحيانا في دولته ناعمين و صحبته غانمين و بحقه قائمين و
من السّوء سالمين يا ارحم الراحمين و الحمد لله ربّ العالمين و صلّى الله على محمّد خاتم النبيين و المرسلين و على اهل بيته
الصادقين و عترته الناطقين و العن جميع الظالمين و احكم بيننا و بينهم يا احكم الحاكمين

روز نوروز

از جمله ایامی که توسل به ساحت مقدس حضرت ولی عصر (علیه السلام) بسیار مناسب است روز نوروز است چرا که طبق
روایاتی روز ظهور حضرت (علیه السلام) خواهد بود لذا حضرت امام صادق (علیه السلام) می فرمایند: ما در هر نوروز منتظر
فرج هستیم چرا که آن از ایام ماست که اهل فارس آن را حفظ کردند. سپس طی فرمایشاتی اعمال این روز را اینچنین به معلى
بن خنیس آموزش می دهند: غسل کن و پاکیزه ترین جامه های خود را بپوش و به بهترین بوهای خوش معطر کن و

در این روز روزه بدار و هر گاه نمازهای واجب و مستحب را خواندی، چهار رکعت نماز بگذار یعنی هر دو رکعت به یک سلام و در رکعت اول بعد از حمد ده مرتبه سوره قدر و در رکعت دوم بعد از حمد ده مرتبه کافرون و در رکعت سوم بعد از حمد ده مرتبه سوره توحید و در رکعت چهارم بعد از حمد ده مرتبه سوره ی فلق و ناس را بخوان و بعد از نماز در حالیکه سجده شکر بجا می آوری این دعا را بخوان: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ الْوَاضِعِينَ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ سَلِّكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَ آلِ مُحَمَّدٍ وَ بَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الْعَظِيمِ فَضْلَتُهُ وَ كَرَمَتُهُ وَ سَرَافَتُهُ وَ عَظَمَتِ خَطَرُهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيمَا أَنْعَمْتَ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَ وَسَّعَ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنْكَ فَلَا يَغِيْبَنَّ عَنْكَ وَ حَفِظْتُكَ وَ مَا فَقَدْتُ مَنْ لَا مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْ لِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَ الْإِكْرَامِ بِسْمِ اللَّهِ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

الحول و الأحوال حوّل حالنا الى أحسن الحال

هنگام غم و اندوه

از جمله اوقاتی که

دعا برای حضرت بقیه الله صلوات الله علیه و ظهور با برکتش مورد تأکید قرار گرفته است هنگام عارض شدن غم و اندوه می باشد چرا که از روایات استفاده می شود آن حضرت در حق کسانی که برای ایشان دعا می کنند، دعای می نماید و ایشان را مورد لطف خود قرار می دهد و چه بسا همین موجب رفع غم و اندوه شخص می گردد. علاوه بر آن در حدیث آمده است که: «اکثروا الدعاء بتعجيل الفرج فان ذلك فرجکم» یعنی برای تعجیل در امر فرج زیاد دعا کنید زیرا فرج شما نیز در آن است که طبق یک تفسیر منظور اسم اشاره همان دعا می باشد و معنی اینچنین صورت می گیرد که خود دعا برای فرج باعث گشایش در کار و دفع غم و اندوه شما می گردد. لذا یکی از اوقات مناسب جهت دعا کردن برای حضرتش و درخواست ظهور ایشان در زمانی است که غم و اندوه در دل انسان خانه کرده است.

بعد از ذکر مصیبت امام حسین

یکی از زمان هایی که در آن ایجاد ارتباط و توسل با حضرت حجت بن الحسن مورد تأکید است بعد از ذکر مصیبت حضرت امام حسین (علیه السلام) می باشد چرا که ذکر مصیبت حضرت سید الشهداء (علیه السلام) و عزاداری و اظهار ناراحتی برای ایشان موجب آمرزش گناهان شده شرائط را برای استجاب دعا فراهم می سازد چرا که این گناهان هستند که مانع استجاب دعاها می گردد چنانچه در دعای کمیل می خوانیم: «اللهم اغفر لی الذنوب التي تحبس الدعاء» یعنی خدایا، ببخش از من گناهانی را که مانع استجاب دعا می شود. به همین جهت زمانی که گناهان آمرزیده شده

و موجبات توجه خداوند و ملائکه فراهم آمده است بهترین زمان برای عالی ترین دعاهاست. و از آنجا که حضرت ولی عصر (علیه السلام) امام و ولی نعمت ما هستند (که تمام روزی اهل عالم بیرکت وجود ایشان می باشد) شایسته است که در این موقعیت برای آن بزرگوار دعا کرده فرجش را از خداوند متعال درخواست نماییم که این خود موجب جلب عنایت حضرت می شود. در کتاب مکیال مکارم نقل شده است که یکی از صالحین حضرت بقیه الله الاعظم ارواحنا فداه را در خواب مشاهده کرد که حضرت به ایشان می فرمایند: من دعا می کنم مؤمنی را که یاد آور مصیبت جدّ شهیدم شده و برای من و نزدیک شدن فرجم دعا کند.

هنگام غروب آفتاب

ساعات روز به دوازده قسمت تقسیم می شود و هر ساعت را به یکی از ائمه (علیهم السلام) اختصاص داده اند و برای توسل و توجه به ساحت هر امام در ساعت مخصوصه ایشان نیز دعائی ذکر شده است. و از آنجا که غروب آفتاب آخرین ساعات روز است اختصاص به مولنا صاحب الزمان (علیه السلام) دارد از این رو برای آن ساعت دعائی بدین شرح ذکر شده است: یا من توحد بنفسه عن خلقه یا من غنی عن خلقه بصنعه یا من عرف نفسه خلقه بلطفه یا من سلک بأهل طاعته مرضاته یا من أعان أهل محبته علی شکره، یا من منّ علیهم بدینه و لطف لهم بنائله أسألك بحقّ ولتیک الخلف الصالح بقیّتک فی أرضک المنتقم لک من أعدائک و أعداء رسولک و بقیّه آبائه الصالحین «الحجّه بن الحسن» و أتضرّع إلیک به و أقدمه بین یدی حوائجی و رغبتی الیک ان

تصلی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت) و ان تدارکنی به و تنجینی ممّا أخاف و أحذر و ألبسني به عافيتك و عفوك في الدنيا و الآخرة و كن له ولياً و حافظاً و ناصرأ و قائداً و كائناً و ساتراً حتّى تسكنه أرضك طوعاً و تمتعه فيها طويلاً يا أرحم الرّاحمين و لا حول و لا قوه إلاّ بالله العليّ العظيم فسيكفيكهم الله و هو السميع العليم اللهم صلّ علی محمّد و أهل بيت محمّد اولی الأمر اللّذين أمرت بطاعتهم و أولى الأرحام اللّذين أمرت بصلتهم و ذوی القربی اللّذين أمرت بمودّتهم و الموالی اللّذين أمرت بعرفان حقّهم و أهل بيت اللّذين أذهبت عنهم الرّجس و طهرتهم تطهيراً أسألك بهم أن تصلی علی محمّد و آل محمّد و ان تفعل بی... (ذکر حاجت)

عيد فطر

در روایت از امام صادق (علیه السلام) آمده است: در اعیاد قربان و فطر غم و اندوه ائمه (علیهم السلام) زیاد می گردد به این جهت که حقشان را (در گوشه و کنار دنیا) می بینند که در دست دیگران است. بنابراین شایسته است که مؤمن در طلب ظهور مولایش و یاری او از خداوند متعال اصرار ورزد تا اینکه در راه رفع حزن و اندوه از قلب امامش، گامی برداشته باشد. بدین جهت بذکر چند دعا برای حضرت بقیه الله (علیه السلام) که در روز عید فطر مستحب است متبرک می شویم: اوّل: دعای ندبه: دوّم: دعائیکه هنگام خروج برای نماز عید فطر وارد شده و آن بدین شرح است: اللهم صلّ علی ولیک المنتظر أمرک، المنتظر لفرج اولیائک اللهم اشعب به الصدع و ارتق به الفتق و أمّت به الجور و أظهر

به العدل و زین بطول بقائه الارض و اَیْده بنصرک و انتصره بالرعب و قوّ ناصرهم و اخذل خاذلهم و دمدم علی من نصب لهم و دمر علی من غشهم. و أقصم بهم رؤوس الضلاله و شارعہ البدع و ممیتہ السنن [السنه] و المتعزّزین بالباطل و أعز بهم المؤمنین و أذل بهم الکافرین و المنافقین و جمیع الملحدین و المخالفین فی مشارق الأرض و مغاربها یا أرحم الراحمین اللهم و صل علی جمیع المرسلین و النبیین الذین بلغوا عنک الهدی و اعتقدوا لك الموائق بالطاعه و دعوا العباد إلیک بالنصیحه و صبروا علی ما لقوا من الأذى فی جنبک اللهم و صل علی جمیع المرسلین و النبیین الذین بلغوا عنک الهدی علی محمد و علیهم و علی ذریّتهم و أهل موداتهم و أزواجهم الطاهرات و جمیع أشیاعهم و أتباعهم من المؤمنین و المؤمنات و المسلمین و المسلمات الأحياء منهم و الأموات و السلام علیهم جمیعا فی هذه الساعه و فی هذا الیوم و رحمہ الله و برکاته اللهم اخصص أهل بیت نبینا محمد المبارکین السامعین المطیعین الذین أذهبت عنهم الرجس و طهرتهم تطهیرا بأفضل صلواتک و نوامی برکاتک و السلام علیهم و رحمہ الله و برکاته الی آخر دعا.

عید قربان

همانطور که گذشت سزاوار است مومن برای رفع غم و اندوه از قلب امام زمانش در اعیاد فطر و قربان دعا کند تا خدای تبارک و تعالی با فرج مولایش قلب مبارک ایشان را مسرور نماید. به همین منظور در کتاب اقبال (جلد ۱ صفحه ۲۸۰) روایتی از جناب ابی حمزه ثمالی نقل می کند که امام باقر (علیه السلام) فرمودند: هنگام خروج برای نماز جمعه یا عید فطر

و یا قربان این دعا را بخوان. اللهم من تهياً في هذا اليوم او تعباً او أهدّ و استعداداً لفاداه الى مخلوق رجاء رفته و جائزته و نوافله فاليك يا سيدي كانت و فادتي و تهيتي و إعدادي و استعدادي، رجاء رفدك و جوائزك و نوافلك. اللهم صل على محمد عبدك و رسولك و خيرتك من خلقك و عليّ امير المؤمنين و وصيّ رسولك و صلّ يا ربّ على أئمة المؤمنين الحسن و الحسين و عليّ و محمّد... [و ائمه (عليهم السلام) را يك به يك نام ببر تا به نام صاحب الزمان (عليه السلام) برسد، بعد بگو]: اللهم افتح له فتحاً يسيراً و انصره نصراً عزيزاً. اللهم أظهر به دينك و سنه رسولك، حتّى لا يستخفي بشيء من الحقّ مخافه احد من الخلق اللهم انا نرغب اليك في دوله كريمه تعزّ بها الاسلام و اهله و تذلّ بها النفاق و اهله و تجعلنا فيها من الدعاه اي طاعتك و القاده الى سبيلك و ترزقنا بها كرامه الدنيا و الآخره. اللهم ما انكرنا من حقّ فعرفناه و ما قصّرنا عنه فبلّغنا بعد برای حضرت بقيه الله ارواحنا فداه دعا می کنی و بر دشمنان ایشان نفرین می نمایی و حاجت خود را از خدای متعال می خواهی آنگاه در آخر کلام می خوانی: اللهم استجب لنا، اللهم اجعلنا ممّن تذكّر فيه فيذكر

آثار دعا

تعجيل در فرج

همانطور که از روایات استفاده می شود غائب بودن حضرت مهدی (عليه السلام) از این جهت است که بیم آن می رود ایشان را مانند پدران بزرگوارش به شهادت برسانند. لکن در اینجا این سؤال به ذهن می رسد که چه فرقی میان ایشان و اجداد طاهرينش وجود دارد؟ مگر ایشان از اینکه

به شهادت برسند ترس و هراسی دارند؟ جواب اینگونه است که: خیر، اولاً ایشان نه تنها از شهادت هراسی ندارند بلکه طبق روایاتی همه امامان (که ایشان دوازدهمین امام می باشند) شهید می شوند چنانچه از امام رضا (علیه السلام) روایت شده که فرمودند: «و الله ما منّا الاّ مقتول شهید» یعنی به خدا سوگند همه ما (اهل بیت و امامان) کشته و شهید می شویم. و ثانیاً هیچ تفاوتی با اجداد گرامیشان ندارند چرا که همه امامان برپا کنندگان حق می باشند همانطور که امام جواد (علیه السلام) به عبدالعظیم بن عبدالله حسنی فرمودند: «ما منّا الاّ قائم بأمر الله و هاد الی دین الله» یعنی ما اهل بیت همگی برپا کنندگان کارها و اوامر خدا و هدایت کننده به دین او هستیم. اما غیبت و زنده ماندن حضرت ولی عصر (علیه السلام) به جهت وعده ای است که خداوند تبارک و تعالی داده است که: «و لقد کتبنا فی الزبور من بعد الذکر ان الارض یرثها عبادی الصالحون» بعد از لوح محفوظ در زبور نیز مقرر داشتیم که صالحان و ارثان زمین خواهند بود. و لیکن تحقق این وعده نیازمند شرائط و مقدماتی است. از جمله اینکه باید مردم به این نتیجه برسند که تنها نجات دهنده و هدایت کننده آنها از این انحرافات، ظلمها و ستم هایی که جهان را پوشیده است وجود مقدس حضرت بقیه الله الاعظم (علیه السلام) است که ظهور کرده و جهان را مملوّ از عدل و داد نمایند. در این میان دعا کردن برای حضرت ولی عصر (علیه السلام) و طلب ظهور ایشان از درگاه حضرت حق موجب آن خواهد شد که این روحیه و تفکر در میان

انسانها بیشتر بوجود آید و شرائط ظهور ایشان محقق شود. چنانچه از وجود مقدس حضرت ولی عصر ارواحنا فداه در ضمن نامه ای که به اسحاق بن یعقوب مرقوم فرمودند آمده است: «اکثروا الدعا بتعجیل الفرج فان ذلک فرجکم» یعنی برای موضوع فرج و ظهور من زیاد دعا کنید که گشایش و حلّ مشکلات مادی و معنوی شما در آن می باشد.

زیادی نعمت

جای هیچ شک و تردیدی نیست که بزرگترین نعمت خداوند آن است که سبب رسیدن انسان به معارف الهی و کسب درجات و مقامات عالی و سعادت ابدی باشد و بدیهی است که رسول خدا (صلی الله علیه وآله) ائمه صلوات الله علیهم اجمعین مصادیق آن می باشند که در این زمان در وجود مبارک حضرت ولی عصر (علیه السلام) تحقق یافته است چنانچه در حدیث است که امام صادق (علیه السلام) فرمودند: «نحن اهل البيت النعم الذی انعم الله بنا علی العباد...» یعنی ما اهل بیت، نعمتهای خدا هستیم که خدا به بندگان داده است و یا در ارتباط با آیه شریفه: «الم تر الی الذین بدّلوا نعمه الله کفراً» از امیرالمؤمنین (علیه السلام) روایتی نقل شده است که می فرمایند: «نحن النعمه الّتی انعم الله بها علی عباده و بنا یفوز من فاز یوم القیامه» یعنی نعمتی که خدا به بندگان داده است ما هستیم که بوسیله ما در روز قیامت رستگار می شوند. و این نورهای هدایت نه تنها سبب رستگاری ابدی برای انسان هستند بلکه نزول نعمت های ظاهری این دنیا نیز به برکت وجود ایشان می باشد چنانچه درباره حضرت مهدی (علیه السلام) فرموده اند: «بیمنه رُزق الوری و بوجوده ثبتت الارضُ و السماء» یعنی به برکت حضرت مخلوقات رزق

داده می شوند و با وجود حضرت است که آسمان و زمین در نظم خود باقی می باشند. وقتی روشن گردید که رزق و نعمت های این دنیا نیز به برکت وجود حضرت ولی عصر ارواحنا فداه می باشد، عقل آدمی حکم می کند که شکر این نعمت بزرگ الهی ادا شود چنانچه خدای تبارک و تعالی نیز در قرآن می فرماید: «واشکروا لله ان کنتم اياه تعبدون» یعنی اگر خدا را پرستش می کنید شکر نعمتهای او را بجا آورید. و همچنین خداوند فرمود: «لئن شکرتم لأزیدنکم» یعنی اگر شکر کنید نعمت را بر شما زیاد می کنیم و همچنین رسول خدا (صلی الله علیه و آله) فرموده اند: «ما فتح الله علی عبد باب الشکر فخرن عنه باب الزیاده» یعنی خداوند کسی را موفق به شکر نمی نماید در حالیکه او را از زیاد شدن نعمت محروم کرده باشد. و نیز شکر نعمت احسان و نیکی کردن به بندگان خدا می باشد چنانچه روایت شده است: (أشکر الخلق لله أشکرهم للناس) یعنی هر کس خوبیهای مردم را بهتر تشکر کند و به نیکی جواب دهد نسبت به نعمت های خدا شکر گزارتر خواهد بود. و اما شکر اقسام و گونه هایی دارد که بوسیله قلب و اعضاء و جوارح انسان تحقق پیدا می کند، اما شکر در قلب انسان با شناخت نعمت ایجاد می شود که آثار آن باعث آشکار شدن شکر در اعضاء بدن می گردد و چنانچه امام صادق (علیه السلام) می فرماید: «شکر النعمه، اجتناب المحارم و تمام الشکر قول الرّجل الحمد لله رب العالمین» یعنی شکر نعمت این است که از گناه اجتناب و دوری کنی و تمام کننده این شکر این است که بگویی

«الحمد لله رب العالمين» پس نگاه داشتن و حفظ اعضاء بدن یکی از روشهای شکر است ولی شکر اعضاء آثار دیگری نیز دارد مثل حمد و ستایش کردن از آن نعمت و بازگو کردن آن چرا که در قرآن آمده است: «و اما بنعمت ربك فحدّث» یعنی نعمت پروردگارت را بازگو کن ولی آنچه در شکر این نعمت بزرگ الهی یعنی وجود امامان و در نهایت در این زمان وجود مقدس حضرت بقیه الله الاعظم (علیه السلام) مورد نظر است، دعا برای آن بزرگوار می باشد که همان نیکی و احسان کردن در مقابل این نعمتهایی ست که خدای تبارک و تعالی به برکت وجود آن حضرت به ما عنایت کرده است و از آنجا که شکر باعث ازدیاد نعمت می شود اینگونه شکر گزاری سبب نزول برکات و نعمتهای بیشتر خداوند می گردد.

اداء اجر رسالت

همانطور که خداوند در قرآن می فرماید: «لا اسئلكم عليه اجرا الا الموده في القربى» اجر و مزد رسالت پیامبر که انسانها را از آن جاهلیت نجات بخشید مودت و دوستی با ذوالقربی و دودمان ایشان است که قطعاً یکی از آنها وجود مقدس حضرت مهدی (علیه السلام) می باشد. و از آنجا که محبت و مودت یک امر قلبی است، آثار و نشانه هایی دارد که در اعضا و جوارح انسان ظاهر می شود. و چون یکی از مهمترین اعضاء و جوارح برای اظهار محبت زبان است، می توان این محبت را با دعا کردن برای آن عزیز و طلب ظهورش ابراز نمود تا در آداء اجر رسالت گامی برداشته باشیم.

آمزش گناهان

آنچنانکه از روایات استفاده می شود ذکر و یاد خدا سبب آمزش گناهان می گردد چنانچه حضرت رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) در ضمن روایتی فرمودند: «فقد بدلت سيئاتكم حسنات و غفرت لكم جميعاً» یعنی: هرگاه قومی جلسه ای تشکیل داده و در آن یاد خدا می کنند ندا کننده ای از آسمان صدا می زند (ای اهل مجلس) برخیزید که زشتیها و پلیدیهای شما تبدیل به نیکی و زیبایی گردید و همه ی خطاهای شما بخشیده شد. از ضمیمه این روایت با حدیثی که از امام باقر (علیه السلام) ذکر شده است که فرمودند: «ان ذکرنا من ذکر الله» یعنی: ذکر و یاد ما (اهل بیت) از مصادق ذکر و یاد خداست. اینچنین استفاده می شود که دعا برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف و درخواست تعجیل در فرج ایشان که مصادق ذکر و یاد حضرت (که از اهل بین هستند)، از اقسام یاد خدا می باشد

و چون یاد خدا سبب آمرزش گناهان می شود، یاد آوری و دعا برای آن عزیز غائب از نظر نیز موجب بخشودگی خطاها و لغزشها می گردد.

دعای امام زمان در حق دعا کننده برای حضرتش

از آثار دعا برای حضرت حجه بن الحسن (علیه السلام) دعا کردن حضرتش در حق دعا کننده او می باشد و این مطلب نه تنها مقتضی جواب احسانی است که از آیه شریفه: «هل جزاء الاحسن الا الاحسان» استفاده می شود، بلکه در توقیعی که در کتاب مهج الدعوات ص ۳۰۳ از آن حضرت نقل شده است اینچنین می فرمایند: «و اجعل من يتبعني لنصره دينك مؤيداً و في سيلك مجاهدين و علي من أرادني و ارادهم بسوء منصورين» ترجمه: کسی را که از من پیروی می کند برای یاری دینت مؤید بدار و او را از مجاهدین در راه خود قرار ده و بر کسی که نسبت به من و آنان سوء قصد دارد پیروز فرما. چون بدون تردید دعا برای حضرت و تعجیل ظهور آن بزرگوار، پیروی و یاری آن حضرت است. زیرا از اقسام یاری دین مولای ما حضرت صاحب الزمان (ارواحنا فداه) یاری با زبان است بنابراین دعا برای آن حضرت از انواع یاری زبانی است. گواه بر گفتار ما تأیید آن، روایتی است که مرحوم راوندی و کتاب الخرائج نقل می کند. می گوید: گروهی از اهل اصفهان از جمله ابو عباس احمد بن نصر و ابو جعفر محمد بن علویه نقل کرده اند: در اصفهان مردی شیعه به نام عبدالرحمان بود. از او سؤال کردند: علت اینکه امامت امام علی النقی (علیه السلام) را پذیرفتی و دنبال فرد دیگری نرفتی چیست؟ گفت: جریانی از آن حضرت دیدم

که قبول امامت آن حضرت را بر من لازم نمود. من مردی فقیر اما زباندار و پر جرأت بودم به همین جهت در سالی از سالها اهل اصفهان من را برگزیدند تا با گروهی دیگر برای دادخواهی به دربار متوکل برویم. ما رفتیم تا به بغداد رسیدیم هنگامی که در بیرون دربار بودم خبر به رسید که دستور داده شده امام علی التّقی را احضار کنند. بعد حضرتش را آوردند. من به یکی از حاضرین گفتم: این شخص که او را احضار کردند کیست؟ گفت: او مردی علوی و امام رافضی هاست سپس گفت: به نظرم می رسد که متوکل می خواهد او را بکشد. گفتم: از جای خود تکان نمی خورم تا این مرد را بنگرم که چگونه شخصی است؟ او گفت: حضرت در حالی که سوار بر اسب بودند تشریف آوردند و مردم در دو طرف او صف کشیدند و او را نظاره می کردند. چون چشمانم به جمالش افتاد محبت او در دلم جای گرفت و در دل شروع کردم به دعا کردن برای او که خداوند شرّ متوکل را از حضرتش دور گرداند. حضرت در میان مردم حرکت می کرد و به یال اسب خود می نگریست نه به راست نگاه می کرد و نه به چپ، من نیز دعا برای حضرتش را در دلم تکرار می کردم. چون در برابرم رسید رو به من کرد و فرمود: استجاب الله دعاك، و طول عمرک و کثر مالک و ولدک. یعنی: خدای دعای تو را مستجاب کند. و عمر تو را طولانی و مال و فرزند تو را زیاد گرداند. از هیبت و وقار او بدنم لرزید و

در میان دوستانم به زمین افتادم. دوستانم از من پرسیدند، چه شد؟ گفتم خیر است و جریان را به کسی نگفتم. پس از آن به اصفهان بازگشتیم. خداوند به سبب دعای آن حضرت درهایی از مال و ثروت را برای من باز کرد تا جایی که اگر همین امروز درب خانه ام را ببندم قیمت اموالی که در آن دارم معادل هزاران هزار درهم است و این غیر از اموالی است که در خارج خانه دارم. خداوند به سبب دعای آن حضرت ده فرزند به من عنایت فرمود. ببینید که چگونه مولای ما امام علی نقی (علیه السلام) دعای آن شخص را به خاطر نیکی او جبران و تلافی نمود. برای او دعا فرمود با اینکه از مؤمنان نبود. آیا گمان می کنید که اگر در حق مولای ما صاحب الزمان ارواحنا فداه دعا کنید شما را با دعای خیر یاد نمی کند با اینکه شما از مؤمنان هستید؟

تشریح به دیدار حضرت در خواب یا بیداری

هر کس برای حضرت ولی عصر عجل الله تعالی فرجه دعا کند توفیق پیدا می کند که به دیدار آن امام غائب مشرف گردد. و دلیل این مسأله هم مطالبی هست که همراه بعضی از ادعیه مربوط به حضرت بیان شده است که به عنوان نمونه چند مورد ذکر می گردد: الف: عن الصادق (علیه السلام) انه قال: «من قال بعد صلاة الفجر و بعد صلاة الظهر: «اللهم صلّ علی محمّد و آل محمد و عجل فرجهم» لم یمت حتی یدرک القائم من آل محمد (صلی الله علیه و آله)» یعنی: امام صادق (علیه السلام) فرمودند: هر کس بعد از نماز صبح و ظهر بگوید: «اللهم صلّ علی محمّد و آل محمّد و عجل فرجهم» نمی میرد تا

اینکه قائم آل محمد (صلی الله علیه وآله) را درک کند. ب: و همچنین شیخ جلیل القدر حسن بن فضل طبرسی رحمه الله نقل می کند که هر کس این دعا را بعد از هر فریضه ای بخواند و بر آن مداومت کند عمر او طولانی می شود و مشرف به دیدار حضرت صاحب الامر (علیه السلام) گردد. «اللهم صلّ علی محمد و آل محمد، اللهم انّ رسولک الصادق المصدّق صلواتک علیه و آله قال انّک قلت ما ترددتُ فی شیءٍ أنا فاعله کترددی فی قبض روح عبدی المؤمن یکره الموت و أنا أکره مسائتھاللهم فصلّ علی محمد و آل محمد و عجل لأولیائک الفرج و النّصر و العافیة و لا تسوئنی فی نفسی و لا فی فلان اسم هر کس را می خواهی ذکر می کنی»

طول عمر

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می نمایم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

